GENEL-İŞ

onbeş günlük işçi gazetesi

Türkiye genel hizmetler işçileri sendikası yayın organıdır

emek

YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

1 OCAK 1976 SAYI: 257

S.S.K.'da DİRENİŞ...

İŞÇİ-MEMUR AYRIMINA HAYIR!..

GÖRÜŞÜMÜZ:

TÜM ÇALIŞANLARA SENDİKA ve TOPLU SÖZLEŞME ÖZGÜRLÜĞÜ

Türk-İş bu eyleme karşı çıktı

15 günün takvimi

8 ARALIK 1975 PAZARTESİ

- NATO Savunma Bakanları Avrupa ile ABD arasındaki silâh alışverişi dengesizliğini görüşüyorlar.
- Ecevit'le görüşen Danimarka Dışişleri Bakanı, Kıbrıs ' ta tek yanlı ödün beklemediklerini belirtti.
- Üniversite sınavına 350 bin kişi girecek.
- Başbakanlıkta Üniversite sorunlarının görüşüldüğü toplantıda rektöre bağlı " polis örgütü" kurulması önerildi.
- DPT Daire Başkanı : " Kararlar plânlamaya aykırı uygulanıyor"

9 ARALIK 1975 SALI

- CHP Genel Başkanının gezisi sürüyor; Danimarka Dışişleri Bakanı : "Ecevit bize yeni ufuklar açtı"dedi.
- Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi bir davayı yeni yasa çıkana kadar geçici olarak durdurdu.
- Ford : Ankara ile Atina arasında yaklaşma var.
- Kıbrıs Türk Federe Devletinde seçimler süresiz ertelendi.
- Petrol Ofis'inin tüm işlemleri için Meclis araştırması istendi.

10 ARALIK 1975 ÇARŞAMBA

- Demirel'e göre, faşizme komünistler karşı çıkıyor.
- Ecevit : " Türkiye güvenliği için komşuları ile saldırmazlık paktı imzalayabilir."
- İzmir'deki Tariş İplik Fabrikası'nda işçiler arasında büyük çatışma çıktı.
- Partiler Meclis Başkanı seçimi için gruplarını serbest bırakacak.
- Kaymakamlar arasında çok geniş kapsamlı nakil ve atama yapıldı.
- ABD'nin Türkiye'ye peşin parayla 40 fantom savaş uçağı daha satacağı bildiriliyor.

11 ARALIK 1975 PERŞEMBE

- Meyak'ta memurlara söz hakkı verilmiyor.
- Fij Maliye Bakanının basın özgürlüğünü zedeleyen tutumunu eleştirdi.
- Öztrak:" TIR kamyonlarıyla Ortadoğu'ya Türkiye üzerinden büyük çapta silâh kaçırılıyor."
- SSK'da görevli 20 bin işçi memur sayılırsa direnişe geçecek.
- AP'liler danışma kurulu kararına uymaması nedeniyle Meclis Başkanı yine seçilemedi.

12 ARALIK 1975 CUMA

- Ecevit:"Aşırı sağcı militanlar teşvik görmezse ülkede barış hüküm sürecek"
- Sancar:"Hassas fakat soğukkanlı olmalıyız"
- TRT Genel Müdürlüğüne vekâleten Şaban Karataş getiriliyor.
- Danıştay 8 Vali için yürütmeyi durdurma kararı aldı.
- Çağlayangil ile Bitsias Kıbrıs'ta toplumlar arası görüşmeleri yeniden başlatılması için Waldheim'e başvuracaklar.

13 ARALIK 1975 CUMARTESİ

- Ecevit, "Gerçek barış, sevgiyle bağlanan barıştır."
- Kurban Bayramı kutlanıyor.
- ABD Dostlarını gözden çıkardı.
- Bir öğrenci daha öldürüldü.

14 ARALIK 1975 PAZAR

- Ecevit Oslo'da konuştu: "Darbeye sebeb yok"
- Uçak motoru yapımına Ankara'da başlanıyor.
- Mekke'de 130 Hacı yanarak öldü.
- Denktaş : " Kıbrıs'ta yanyana yaşamaktan başka yol yoktur.
- 2. Basın Kurultayı 40 yıl sonra toplanıyor.
- Bulgaristan Türklerine yapılan baskıya Yugoslavya karşı çıktı.

15 ARALIK 1975 PAZARTESİ

- Çayeli Belediye encümeni meyak kesintisini kaldırdı.
- Ecevit'in Kopenhog'taki Sosyalist Enternasyonel toplantısına katılması bekleniyor.
- CİA Başkanı, "Yabancı ülkelerde gerektiğinde darbe düzenlemekten yanayım" dedi.

16 ARALIK 1975 SALI

- Amerikalı gözlemcilere göre Demirel, beş üs için ABD'nin tazminat ödemesinde ısrar ediyor.
- Yeni mamuller ihracatta vergi iadesi uygulama kapsamına alındı, vergi oranları arttırıldı.
- Norveç'teki Türk Elçiliği yeterli tabak ve çatalı olmadığı gerekçesiyle Ecevit'e yemek vermedi.

17 ARALIK 1975 ÇARŞAMBA

- Helsinki'ye geçen Ecevit, Finlandiyanın 19 yıldır Cumhurbaşkanı olan Kekkonen ile görüştü.
- Waldheim, Kıbrıs görüşmeleri için girişimlere başlayacağını açıkladı.
- Milli Güvenlik Kurulu Hükümete, olaylara karşı yeni yasa önerileri getirmesini sağlık verdi.
- Ergenekon'un basına karşı takındığı tavrın Anayasa ihlâli olduğu öne sürüldü.
- Üslerdeki Amerikan personeline iki ay için yeniden gümrük ayrıcalığı tanındı.
- Sanayiciler, Fiyatı Kontrol Komitesinden ön izin almadan girdileri oluşturan mal ve hizmet fiyatlarını arttırıbilmek istiyor.

18 ARALIK 1975 PERŞEMBE

- Yurt dışındaki işçiler döviz göndermeyecek.
- Halkçı Parti Genel Başkanı Alper Orhan, Rauf Denktaş'ı Anayasayı çiğnemekle suçladı.
- Köylülerin işgal ettiği hazine arazisini ağalar geri aldı
- İskandinavya gezisini tamamlayan Ecevit, "Parlemento aritmetiğinde bazı değişiklikler de olabilir" dedi.
- Türkiye'nin ABD üslerine ilişkin yeni bir formül önerecegi bildirildi.

19 ARALIK 1975 CUMA

- Demirel " 226 oy " şartından yakındı.
- Direniş yapan 6 CHP Milletvekili MC'yi suçladı.
- Ceyhan'da köylüler ile ağalar arasında anlaşmazlık konusu olan Hazine arazisinde jandarmalar geniş güvenlik tedbiri aldı.
- Türk basını sorunlarını inceleyen 2. Basın Kurultayı İstanbulda çalışmalarına başladı.
- Ç. E. K Başkanı: " Tokat Şubesinin gümrüklerden 30 Milyonluk malı sahte evrakla çektiğini saptadık".
- Acarer Holdingin sahipleri 5'er yıl ağır hapis cezasına çarptırıldılar.

20 ARALIK 1975 CUMARTESİ

- "İktidarlar ne zaman başarısızlığa uğrarsa, o zaman suçu halkta görüp, ağır yasalar hazırlarlar." " Huzur Yasalarına" CHP karşı çıkıyor.
- Ecevit, CHP'nin batılı Sosyal Demokrat Partiler örgütüne karşı olmadığını açıkladı.
- Enerji Ajansı, ABD'nin önerdiği petrol taban fiyatını 7 dolar olarak saptadı : Türkiye'nin tavrı belli değil.

21 ARALIK 1975 PAZAR

- Silâhlı 6 Şahıs OPEC'in Viyana'daki merkezini bastı. Petrol zenginlerinin Bakanları rehin alındı.
- 141-142 ve 163 maddelerin kalkması Basın Kurultayı' nda kabul edildi.
- Meclislerde başkan seçimi için AP'liler bazı bağımsızlar ve DP'lileri ikna etmeye çalışıyor.
- İşçi-Memur ayırımı kesin bir çözüme bağlanmazsa DİSK direnişe geçecek.

GENEL-İŞ
TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI

TÜRKİYE
GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ
SENDİKASI
YAYIN ORGANIDIR

GENEL -İŞ Sendikası
adına sahibi
abdullah baştürk

Genel Yayın
Müdürü
ertan andaş

★☆★

Sorumlu
Yazıişleri Müdürü
erol saraçoğlu

★☆★

GENEL - İŞ EMEK'in
bu sayısı
GENEL-İŞ
Basın Bürosunda
hazırlanmış
Dizgi ve filmler
Hitit Ajans'ta
Baskı
Doğuş Matbaasında
yapılmıştır.

★☆★

OTOĞRAFLAR
GENEL-İŞ EMEK

GENEL-İŞ EMEK
Basın Ahlak Yasasına
uyar

MERKEZ
Süleyman Sırrı Sokak 2/4
Telefon: 175459 - 175267
YENİŞEHİR
ANKARA

SAYI : 257
BASKI TARİHİ
1 OCAK 1976
Fiyatı: 50 krş.

★☆★

GENEL-İŞ EMEK'in
bu sayısı
20 bin adet basılmıştır

●●●

GENEL-İŞ EMEKİ OKU OKUT

YHK. İŞKOLU SEVİYESİNDE 232 BELEDİYE İLE OLAN UYUŞMAZLIĞI İŞÇİ LEHİNE ÇÖZÜMLEDİ

İŞÇİLER I. 2. 1975 TARİHİNDEN GEÇERLİ OLARAK
I5 TL GÜNLÜK ZAM
I0 TL YEMEK BEDELİ
'50-75 -I00 TL. ÇOCUK ZAMMI ALACAKLARDIR
GEÇMİŞ HAKLAR İŞÇİLERE 3 TAKSİTLE ÖDENECEKTİR
BU HAKLARDAN 232 BELEDİYE BAŞKANLIĞINDA ÇALIŞAN İŞÇİLER YARARLANIYOR.

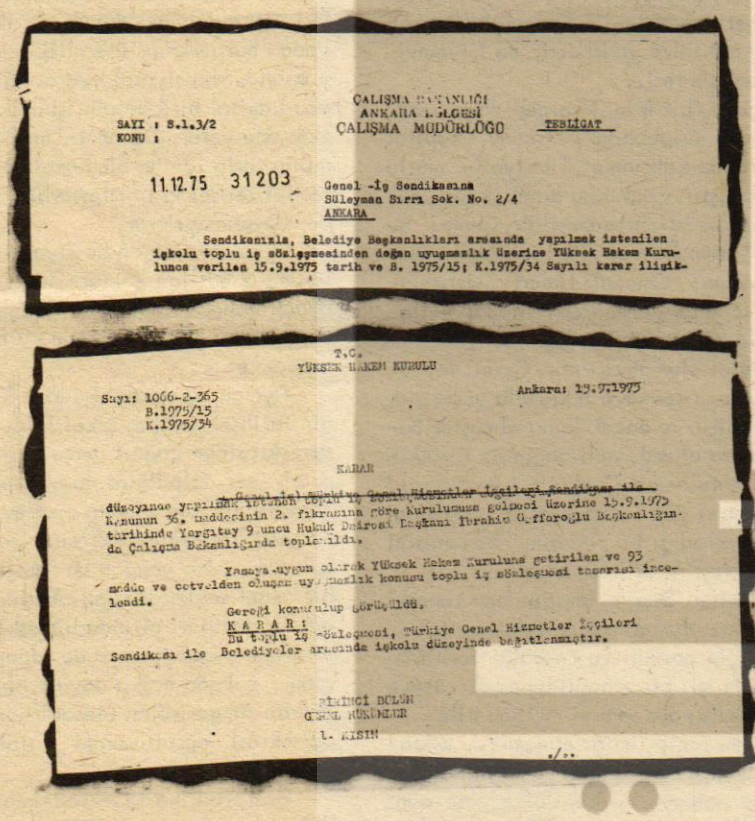

ÇALIŞMA BAŞKANLIĞI
ANKARA BÖLGESİ
ÇALIŞMA MÜDÜRLÜĞÜ

SAYI : S.İ.3/2
KONU :

TEBLİĞAT

11.12.75 31203

Genel -İş Sendikasına
Süleyman Sırrı Sok. No. 2/4
ANKARA

Sendikanızla, Belediye Başkanlıkları arasında yapılmak istenilen işkolu toplu iş sözleşmesinden doğan uyuşmazlık üzerine Yüksek Hakem Kurulunca verilen 15.9.1975 tarih ve S. 1975/15; K.1975/34 Sayılı karar ilişik-

T.C.
YÜKSEK HAKEM KURULU

Sayı: 1066-2-365
B.1975/15
K.1975/34

Ankara: 15.9.1975

KARAR

düzeyinde yapılmak istenen toplu iş ~~Genel Hizmetler İşçileri Sendikası ile~~ Kanunun 36. maddesinin 2. fıkrasına göre kurulmasına gelmesi üzerine 15.9.1975 tarihinde Yargıtay 9 uncu Hukuk Dairesi Başkanı İbrahim Gafforoğlu Başkanlığında Çalışma Bakanlığında toplanıldı.

Yasaya uygun olarak Yüksek Hakem Kuruluna getirilen ve 93 madde ve cetvelden oluşan uyuşmazlık konusu toplu iş sözleşmesi tasarısı incelendi.

Gereği konuşulup görüşüldü.

KARAR

Bu toplu iş sözleşmesi, Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası ile Belediyeler arasında işkolu düzeyinde bağıtlanmıştır.

İKİNCİ DAİRE
GENEL HÜKÜMLER
1. KISIM

../..

232 Belediye ile Sendikamız Genel-İş arasında 275 Sayılı Yasanın gereği işkolu düzeyinde sözleşme imzalanırken çıkan uyuşmazlık nedeniyle, sendikamız Yüksek Hakem Kuruluna müracaat etmişti. Toplu iş sözleşmesinden doğan bu uyuşmazlık 275 sayılı yasanın 36. Maddesinin 2. Fıkrasına göre Yüksek Hakem Kurulu toplanmıştır.

I5. 9. 1975 tarihinde Yargıtay 9. Hukuk Dairesi Başkanı İbrahim Gaffaroğlu başkanlığında toplanan Yüksek Hakem Kurulu sendikamızın haklı olduğunu ortaya koyarak işçiler lehine karar almıştır. Yüksek Hakem Kurulu'nun I5. 9. 1975 tarih ve B.1975/15; K. 1975/34 sayılı kararı şöyledir; "Yasaya uygun olarak Yüksek Hakem Kurulu'na getirilen ve 93 madde ve cetvelden oluşan uyuşmazlık konusu toplu iş sözleşmesi tasarısı incelendi.

Gereği konuşulup görüşüldü.

KARAR

"Bu toplu iş sözleşmesi, Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası ile Belediyeler arasında işkolu düzeyinde bağıtlanmıştır."

Yüksek Hakem Kurulu'nun verdiği karardan sonra işçiler I. 2. 1975ten geçerli olarak günlük I5TL'si zam. I0 TL. Yemek bedeli 50-75-I00TL'si çocuk yardımı alacaklardır. İşçilerin bu sözleşmeden doğan ve biriken alacakları üç taksitte üç ay içerisinde kendilerine tamamen ödenecektir.

Bağıtlanan bu sözleşme ile 232 Belediye'de çalışan işçilere yukarıdaki haklardan başka yeni sosyal haklar, yeni izin düzenlenmesi ve çalışma koşulları yeniden düzenlenmiştir. Bağıtlanan bu sözleşme 93 madde ve cetvelden meydana gelmektedir.

Bu sözleşmenin bağıtlanması işçiler arasında sevinç yaratmıştır. İşçi sınıfının devrimci kavgasında haklı ve onurlu bir yeri olan Genel-İş inançlı üyelerine yeni hizmetler ve olanaklar sağlamaktadır. Amaç işçi sınıfının mutluluğu ve başarısı içindir. Genel-İş üyelerine siyasal bilinç ve sınıf kavramı verirken insanca yaşayabilecek bir ücret sağlamanın savaşını vermektedir. Genel-İş'in bu kavgası bazı sarı kuruluşlar ve iktidarlar tarafından engellenmek istenmişse de bilinçli ve inançlı üyeler onlara gerekli dersi vermişlerdir.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ UĞRAŞI

YAŞASIN YİĞİT GENEL-İŞ'İN DEVRİMCİ ÜYELERİ

Yorum

AYIRIMDA NE?

1975 yılının son günlerinde Sermayeci, kapitalizmden yana ve onun sözcüsü MC iktidarı, ülkemizdeki sosyal uyanıştan rahatsız ve tedirgin. Çalışan insanların, emeğinden başka pazara sürecek malı olmayan emekçilerin giderek daha yoğun biçimde işçi sınıfının bilincine ulaşması, sermaye kesiminin, kapitalislerin uykularını kaçırıyor. Bu durumda yapılacak şey, klasik "böl ve yönet" uygulamasını yinelemek. MC iktidarı da bunu yapmak istiyor. Sendikal gelişmeyi, sınıfsal bilinçlenmeyi önlemek için durup dururken ortaya bir işçi-memur ayırımı çıkarıyor.

I2 Mart I97I sonrası faşizm denemesi sırasında, iyice gerici bir Anayasa haline getirilmiş I96I Anayasasının, memurlara sendika kurma hakkı vermemesinden de yararlanarak, şimdiye değin işçi niteliği taşıyan kamu görevlilerinin bir büyük bölümünü, "siz işçi değil memursunuz" diyerek saf dışı etme yollarını arıyor. I2 sayılı kararname idi, personel kanunu idi, bunlara bağlı yönetmeliklerdi deyip, kamu kesiminde bir çok iş yerinde sunî ayırımlar yaratıp güçleri bölmek istiyor.

Sosyal Sigortalar Kurumunda geride kalan yılın son günlerinde tezgahlanan oyun bunun bir örneği. Sendikalı işçi statüsündeki emekçiler, bağlı oldukları sendikanın öncülüğünde direnişe geçip varlıklarını korumak istiyorlar. Görülecektir ki, bu kötü niyetli oyun önümüzdeki günlerde daha başka yerlerde de sahneye konulmak istenecektir.

İşin bu noktasında, biz Genel-İş sendikası olarak görüşümüzü hemen belirtelim:

Biz, Türkiye' de emekçilerin, ücret gelirinden başka geliri olmayan çalışanların işçi ve memur diye bölünmesinin suni bir bölünme olduğu inanışındayız.

Biz salt işçilerin, kısıtlı sendikal haklara ve toplu pazarlık haklarına sahip olmasını yeterli bulmuyoruz. Sendikal özgürlüklerin Batı demokrasilerinde olduğu gibi tastamam uygulanmasını istiyoruz. İsteklerimiz bu kadarla bitmiyor. Biz, Türkiye 'de memur adı takılmış çalışanların, emekçilerinde işçi sınıfı gibi özgürce sendikalar kurabilmelerini, toplu pazarlık ve grev haklarına sahip olabilmelerini istiyoruz.

Ancak bu durumdadır ki, Türkiye 'nin çalışan emekçi halkı, kapitalizmin sömürü çarkı önünde bir belirli ölçüde de olsa ezilmeden, pek fazla sömürülmeden ayakta durabilir. Ancak bu sayededir ki, Türk ekonomisi para babalarının emrinde ve hizmetinde bir manivela olmaktan bir belirli ölçüde de olsa kurtulabilir ve Türkiye 'nin gerçek kalkınma yol ve yöntemini bulma olanakları doğar. Bütün bunlara inandığımız içindir ki, işçi memur ayırımı denen ayırıma karşıyız. İşçi-memur ayırımı uygulamasına engel olunması için direnişler uygulamayı yeterli bulmuyoruz. Direnişlerin ve hak arayışların daha geniş kapsamlı olmasını istiyoruz.

Türkiye 'de her emekçiye, her çalışana özgürce sendika kurma, sendika seçme hakkı ve bu hakla birlikte işçi, memur her emekçiye özgür sendikaları içinde toplu pazarlık ve grev hakkı.. Verilmesi gereken temel kavga, bugün için budur ülkemizde.

Genel-İş emek

DURUMLAR-GERÇEKLER VE AĞIRLIK KUVVETİ

prof. bahri savcı

Bir bakıma, devlet adamlarının türlü demeçlerinden bıktık artık. Politikacıların söyledikleri, usanç vermeğe başladı. Parti liderlerinin sözlerinde, dişe dokunur bir öğeye raslama zorlaştı.

Sonra, türlü kuruluşlar, bildiriler yayınlanıyor. Ama, onlar da gına getirdi adeta... Sendikalar, işçi kurumları çağcıl demokrasinin en büyük dayanaklarından birisidir. Siyasal oyunu dengeye kavuşturan en büyük ağırlığı, emek gücünün bu somutlaşmış örgütlerinde buluruz. Böyle olduğu halde, onların dediklerine de, beyhudelik ile yavanlık arasında gidip gelen bir tatsızlık kalıyor damaklarımızda, bir özsüzlük kalıyor kafamızda bıraktıkları tortularda..

Çünkü, evet çünkü, toplumumuz, bütün bunlarda, bireyi ile, gurubu ile kendini doyuran bir ileriatılımı bulamıyor. Birey, kendini çeviren bir yetersiz düzenin kusurlarından gelen baskılar altında, üzüntülü yaşantısını sürdürüyor. Gurubu ve en sonunda toplumu, ne bireyini, ne de kendini bu baskılardan kurtarabiliyor. İnsanın baskıdan azedeliği, korkudan sıyrılmışlığı, insan onuruna değer bir düzenin gereksinmelerinden kurtulmuşluğu, hâlâ gerçekleşmemiş gözüküyor.

Evet, böyle ama, ancak bir bakıma, böyle.. Yoksa, aslında, bütün bunların hepsinde, insanımızın-onun gurubunun-onun toplumunun kökeninde bir renkli çırpınışın yansımaları var. Bunu görmemezlik edemeyiz.

Açık, net, seçik bir algı ile saptandığını gördüğümüz bu renkli çırpınış şudur: Tam yüzyıldır varmaya uğraştığı "Anayasalı demokrat rejimi "ni korumak..

Monolitik felsefeleri ile ona yabancı ve saptırıcı, yani aranan bu Anayasalı demokrat rejime aykırı demeçler çıkabilir ortaya..

Metafizik ümmetçilik, çağlar dışı kalmış eskil gelenekçilik, uluslararası, finanans kapitale açık pazar olma hizmetliliği, toplumumuzu, bu demokratik, rejimin vereceği bağımsızlıktan alıkoyan güçler olarak bir rol oynamayı sürdürebilir. Böylece, kendi ulusal eksenimiz üzerinde sanayileşmemizi saptırmış da olabiliriz.

Ama 40 milyonluk nüfusun özündeki demokratik güçler birliği, kendine özgü dinamiği ile direniyor ve gelişme yolunu açık tutuyor. Metafizik ümmetçiliği gittikçe arıtılıyor. Eskil gelenekçiliğe, büyük bir gelişme payı vermiyor. Uluslararası finans kapital ile yerli ortaklarına, Türkiye'nin bir sömürülen ülke olmayı kabul etmeyeceğini ihtar edip duruyor. Öyle ki, en sağcı iktidarlara bile geleceklerin büyük ekonomisini kurma, işlemlerini yaptırtıyor. Onlara, sanayileşmenin atılımlarını yapmaya zorluyar.

Bir başka açıdan şunu söyleyibiliriz Bıkılan demeçlerin her birinde, parti liderlerinin ve önde gelenlerinin dişe dokunur öğelerden yoksun-hâttâ demokratik espriye ve yaşam biçimine ihanet sayılabilecek-sözlerin her birinde, türlü kuruluşların gına getiren bildirilerin her birinde, sendikaların bile zaman zaman sapma ile sakatlanmış deyişlerinin her birinde, üzerinde günlerce ciddi tartışmalar ve irdelemeler yapılabilecek, yönler-öğeler-parçalar vardır. Çünkü : toplumumuz; karmaşık bir görüntü içinde ve hızlı, fakat yaşam dinamizmi ile de canlı bir oluşum-değişim içindedir. Bu oluşum-değişimin her evresinde, bu canlı sürecin gelişim çizgisinin kesintisiz sürdüğü görülmektedir. Onun için toplum dinamiklerini okumasını, görmesini, değerlendirmesini bilen güçler ile aydınlar, bir son ilerleme ve değerlendirmede gene de iyimserdirler, mutludurlar.

DURUMLAR

Bu iyimserliği ve mutluluğu saptayıp, onu şöyle bir kenara, koyduktan sonra, durumların dıştaki kaba çizgilerine bakarsak, hiçbir ikircilik göstermeden şunu söyleyebiliriz: MC yapma olan, köksüz olan, bu nedenle zayıf olan iktidarını bir egemenlik tekeli haline getirmek ister. Bunun için bir bahane gerekir. Bir başarı göstererek, kamu oyunun gözüne girmek gerekir. Bunun için, Türkiye'yi, sözde bir anarşi çıkmazından kurtarmışlık rolünü oynamak iyi olur. Onun için de, önce aldırmazlık gösterip anarşinin herkesten tam bir bıkkınlık yaratmasını beklemektedir MC.. Ummaktadır ki, bu bıkkınlık yaratıldıktan sonra onu, bir merkezsel oligarşinin demokratik sınırlar tanıma-yan monolitik iradesi ile çözmek ve bunların gelecek bir prestij ile aradığı egemenlik tekelini kurmak, kolay olacaktır. Tasarlanan merkezsel oligarşi, bir atılımda kurulacak bir şey değildir. Onun için, önce, eldeki derme çatma iktidarı, gerçekten bir güç-ülkenin sahibi bir güç-imiş gibi göstererek, ona sıkıyönetim ilân ettirmek lâzımdır. Ama bu sıkı, yönetim-MC'ye göre-12 Mart örneğinde olmayacaktır. O, MC liderlik felsefesine göre-Süleyman Beyi de devirme yanlışlığına düşmüştü. Bu yüzden, istediği örtülü yönetimi kendi kurallarına, göre kuramamıştı.

MC'NİN DÜŞÜNCESİ

Şimdiki sıkıyönetim-gene MC liderlik felsefesine göre-Süleyman Bey ekseni üzerinde olmalıdır. O, bir sivil otokrasiyi getirmede, uygulamada, yerleştirmede en yetenekli bir potansiyeldir. O, -gene aynı felsefeye göre aynı zamanda kendi başına bir "darbe" yapma zorunu ile karşılaşmak istemeyen orduyu da, kendisi ile bütünleştirmeye en yetenekli bir politika taktikcisidir. 12 Mart tan biraz önce kumanda zinciri ile hemen hemen en samimi ilişkileri o kurmuştu. Fakat ülkedeki radikal kanadın bunu iyi karşılamayacağını gören bu zincir, kendi girişim halkasından Demirel'i çıkarmıştı.

İşte MC'nin bu görüşüne göre bu yanlışlığa gene düşülmemelidir. Kuman da zinciri ile Demirel bütünleşmesi sağlanmalıdır.

Böylece sağlanacak bir sivil-/asker iktidar bütünleşmesinin, demokrasiye sadakatını bütün dünyaya kanıtlamak için, merkezsel oligarşiyi, "devlet"ile de bütünleştirmek gerekir. Onun için "Cumhuriyet"i (bu söz altında MC'nin kastettiği demokrasiyi) simgeliyen makamı da halkaya eklemelidir.

Böylece sivil-askersel-devletsel bir bütünleşme sağlanmış olacaktır.

Bir tiriyomvira biçiminde olacak olan bu bütünleşmenin devletsel yönü ; Korutürk'ün dünyaya verdiği liberal görünümü ile, demokrasiyi arayanları tatmin edeceği sanılmaktadır. Askersel yön ise; beynelminel komünizm allerjisini çeken, bu korkuyu duyan bütün çevrelere bir yaşam garantisi gibi gösterecektir. Ve nihayet, Demirel'in kişiliğin de simgelenen sivil yön ise, 12 Mart 'ta tam yapılmamış olan arıtlama eylemlerini tamamlayarak, MC'nin aradığı finans kapital tekeline gerçekleştirme olanağı bulacak.

İşte böyle düşünüyor MC ve onun , Liderlik makamı.

GERÇEKLER

Ama burada şunu söylemek gerekir; Tarih, şimdiye kadar hiçbir ciddi kanıtlama yapmamış bile sayılsa, bir hususu kesin olarak belirtmişti: Eski Roma 'dan, Napolyon'u da içine alan Direktuvar deneyimine kadar gözüken bütün oligarşiler, ülkelerine ve dünyaya, mutluluk getirmemişlerdir. Kargaşalıklar, darbeler, diktalar getirmiştir. Bu triyomvira deneyimleri...

Sonra bir ikinci gerçek daha var: Demirel üslubundaki "finans kapital ekseninde kalkınma", Türkiye'yi mutlu kılmamıştır. Çünkü bu örnek, kendi sözünde, bu istidatta değildir. Çünkü bu örnek, tüm liberal zihniyetinden soyulduğundan; "Osmanlı timarlı sisteminden"saparak gelen yerli feodal kalıntılarla bir ittifak kurduğundun; bir türlü ulusal olamamaktadır. O, ancak, uluslararası sermaye tekelinin yerli ajanı olabilir ve ancak bunu olmuştur. Bununla da ulusal, yani bağımsız bir ekonomi kurulamaz. Çünkü o, bir tasarruf ekonomisi değil emperyalist dünyanın bize zorladığı bir tüketim ekonomisini gerçekleştirmek ister ancak...

(İkinci Dünya Savaşından sonraki dönemde uluslararası kapitalizmin, Türkiye için aradığı ve önerdiği ne idi? Tarıma dayalı bir sanayileşmeden öteye geçmemiz; ara sanayi malları bile üretmeye fazla iltifat etmemiz.. 8 Aralık 1975 gazetelerinin yazdığına göre, dünya sermaye birikimi bize yine aynı türden bir kalkınma örneği sunuyor: Büyük ve ağır sanayileşme yerine ; ilerde elektronik sanayie yönelme yerine ; dışarıya bile ihracat yapabilecek bir makine üreten ileri teknolojiye dayalı sanayileşme yerine ; halk kitlelerinin günlük besin-giyim- barınım-ve nihayet lüks gereksinmelerini karşılamak üzere küçük üretim birikimleri halinde çalışan bir sanayileşme.. Ve bunun da teknoloji ve finansman bakımlarından uluslararası sermaye birikimine bağlanması.. Sanayimizin üçte ikisini tarımsal hammaddelere dayalı bir tüketim sanayii halinde tutan bir örnek... İşte emperyalist dünya, bize, bunu münasip görüyor.)

Uluslararası kapitalizmin bunu istemesi çok doğaldır. Böylece Türkiye 'ye pahalı sermaye ihraç edecektir. Ve ondan da ucuz işgücü elde edecektir . Ciddi sanayileşmeye yönelmemiş bir ülke, bu uyduluğundan kurtulamayacaktır.

İşte durum budur, durumlar budur : Türk ulusunun dinamiğini, ulusal ve verimli bir sanayileşmeye yöneltemeyen, çünkü dünya görüşü buna elvermeyen , üstelik de uzman olmayan bir siyasal kadro, Türk ulusunun sırtından düşmek-üzere olduğunu görünce, dramatik sahneler tasvirine girişir elbet: Tüm sol eğilimler, tüm halkçı **eğilimler**, tüm demokratik eğilimler "komünizmin Türkiye örneği" sayılarak ezilmelidir, der bu siyasal kadro.. Sol yelpazeli bir demokrasi bize gelmez, der bu siyasal kadro.. Öyle ise bunu sıkı yönetim ile askıya almayı önerir, bu siyasal kadrı ... Böyle bir ortamda, merkezsel bir monolitik irade yaratıp onun yukardan inmiş diktasını uygulatmak ister bu siyasal kadro...

Ama yukarda gösterdiğimiz üzere , eski Roma'nın ünlü triyomviralarından, Fransız Devriminin direktuvarlarından, Salazar'ın, Franco'nun falanjlarından, Stalin'in bürokratik-Sezaryen merkezci yöntemlerinden beri bu siyasal kadro her hangi bir merkezci mutlakiyet iradesinin yararlı olmadığını göremez , görmek istemez. Daha doğrusu bunu görmek işine gelmez: Fransız İhtilâli 'ni yapan burjuvanın liberalliğinden bile yoksundur bu siyasal kadro.. Uluslararası kapital birikiminin işbirlikçisi olmak ona yeter. Osmanlı-Timarlı sisteminin tarih içinde bir bozulma ile ürettiği feodal kalıntılarla bir ittifaka da dayanmayı arar.

Böyle olunca da bu siyasal kadro , sorumsuz militan güçlere, hiç sıkılmadan, kimseden korkmadan ve çekinmeden vurucu güçler halinde kullanmayı reddetmez.

Ayrıca bu siyasal kadro, Türkiye' nin tarihsel gelişim çizgisinin, klasik demokrasiden çağcıl demokrasiye doğru bir yön izlediğini de görmez. Yani Türkiye'nin, bir yandan merkezsel bir oligarşi iradesinin diktasına düşmeyecek olan ; bir yandan da göstermelik bir genel seçim-siyasal partiler- insan hakları örtüleri altında bir eskimiş kapitalizm uygulamasına da düşmeyecek olan ; çalışan halka dayalı, halk güçlerinin simgesi olan ulusal iradeli bir demokrasi doğrultusunda olduğumuzu görmez.

Evet, Türkiye 1839 Tanzimatından , 1876 Anayasasından, 1908 İkinci Meşrutiyetinden, 1919 Anadolu İhtilâlinden geçerek 1961'in Devlet -toplum yaşamını sosyalleştirme evresine geçmiştir.

Şimdi Türkiye, bu evre içinde, emek güçlerini ekonomik girişimlerin ortak sahipliğine ve yöneticiliğine getirme yolunu arayan bir çağcıl demokrasi örneğinin peşindedir: Sermaye birikimciliğine ve onun bürokrat-teknokrat yönetimle kurduğu tekeli kıracak olan ; böyle bir tekelin altında kendine ve ülkesine yabancılaşmış işgüçlerini özgürlüklerine kavuşturacak olan ekonomik kararı ve ekonomik eyleme, uluslararası finans kapitalin işbirlikçiliği derekesine düşmüş merkezlerin tekelinden koparacak bir demokrasidir bu.

AĞIRLIK KUVVETİ

Durumları gösterdik. Onun içindeki gerçeği vurguladık.

Durumları, bu gerçeğin gösterdiği yöne doğru geliştirecek "Ağırlık kuvveti"de belirtmek gerekir : Bu, çalışanlar kategorileri ve onların yasal örgütleridir.

Bu kategoriler ve örgütler, bilimsel irdelemelere dayalı bir halk anlamı üzerinde etkin bir güç oluncaya kadar, ortalık pek rahat gözükmüyor.

1975'İN GÖLGESİ

m.şükrü koç Aydın Milletvekili

İşçi sınıfı, 1975 yılını iyi değerlendirmek durumundadır. Özellikle, geleceğin olaylarına iyi teşhis koyabilmek bakımından, 1975 yılının geride bıraktığı olaylara, işçilerimizi ve sendikal hareketleri bir gölge gibi izleyen gelişmelere iyi bakmak zorundayız.

Bilindiği gibi, Türkiye'de, 1975 yılı, bir hükûmet bunalımı ile başlamıştı. Biterkende aynı türden bir sıkıntı, sancı ve bunalımın içinde bulunuyoruz.

Geçen yıl bu zamanlarda, Ecevit'in başbakanlıktan ayrılması üzerine, tıpkı 12 Mart sonrası günlerindeki modelde bir hükûmet denemesi yapıldı. Bürokratlardan oluşan ve Parlamentodan güven oyu alamadığı halde, tam 6 ay iktidarda kalabilen bir hükûmetin yönetimindeydi ülkemiz.

Buna rağmen, geçicilik ve taraflsızlık ilkesine bağlı olan bu hükûmet, ülkenin temel ekonomik, sosyal ve politik hayatına hiç bir ağırlık koymamaya çalışarak ömrünü tamamladı. Yerine gelen MC hükümeti ise, 52 yıllık Cumhuriyet döneminin ön garip "yaratık"ı niteliğindeydi. Başında, sanayici, iş adamları ve büyük sermaye temsilcilerinin güvenini kazanmış AP'nin bulunduğu, daha sonra, Çağ-dışı görüşlerle 1975'ler Türkiyesini idare etmeye çalışan MSP'nin kilit noktayı tuttuğu ve garnitür olarak da, artık partililik vasfını bile yitirmiş CGP'ile faşizmi hortlatmaya çabalayan emekli 27 Mayıs spikerinin "liderliği"ndeki komando takımının katıldığı bir hükümet.. Ancak, bu hükümetin ortakları arasında, belli bir "asgâri müşterek" vardı.. Hepsi, hemen her çeşit sol'a karşı olduklarını bildiriyorlardı Hattâ, kuruluşlarının başlıca nedeni olarak "Komünizmle mücadele" gösteriliyordu. Aslında, bu siyasal ortaklığın amacı, Türkiyede, giderek güçlenen ve bilinçlenen işçilerin, köylülerin, memur ve küçük esnaflarla, sanatkârların siyasal ittifak yapmasını önlemek, çabalarını kırmak idi. Bunun için, birlikte tezgâhladıkları bir politika vardı: Demokratik özgürlükleri kısıtlayarak, sınıfsal örgütlenme hareketlerini kırmak.

Bunun için, bir yandan, iktidar partileri, öte yandan onların yandaşı olan iş ve sermaye çevrelerince uygulamaya konulan bir kampanya açıldı.

Örneğin, İş adamları ve işveren, konfederasyonu:

-İşçilerin örgütlenme hakları kısıtlanmalıdır!...

derken, iktidarın bakanları, aynı kampanyaya:

-Sendikalar, toplu sözleşme, grev yasaları değiştirilecektir!..

diye genelgeler yayınlıyor, tasarılar, hazırlıyordu.

Sendikaların özellikle, siyasetle, uğraşmasından, hem MC'ci partiler, hem de, işverenler tedirginliklerini açıklıyorlardı.

1975 yılı, Türkiye'de işçi sınıfı, böyle tuzaklarla karşı karşıya bırakılırken, İşçi Sendikalarında da önemli gelişmeler oldu.

Şimdiye kadar, kendisini "Türk işçi hareketinin en büyük üst örgütü" olarak, yurt içinde ve dışındaki kamuoyuna yutturan, gerçekte ise, artık işçi sınıfının ekonomik, sosyal ve politik amaçlarının çok gerisinde kalan Türk-İş, kelimenin tam anlamıyla, çözülmeye başladı. Başta, Genel-İş olmak üzere, birçok sendika, ya Türk-İş'ten ayrılmaya, ya da devrimci nitelikli başka bir Konfederasyon sayılan DİSK'e katılmaya karar veriyordu... Türk-İş'in zaafları ve işveren çizgisindeki muvazaacı tutumu, işçi sınıfının örgütlenmesinde yeni ufuklar açılmasına, yeni seçeneklerin tartışılmasına yardımcı oldu.

İşçilerin, siyasal ağırlıklarını hissettirme yönündeki çabaları, 1975 içinde daha da belirginleşti. Pek çok işçi kuruluşu, yapılan senato kısmî seçimlerinde, açık açık yerini belli ederken, Türk-İş grubu halâ, "partilerüstü" hikâyesini okumaya devam ediyordu.

Geçen yıl içinde, demokratik hayatımız bakımından da önemli olaylara sahne oldu. Bunların birisi, demokratik sol bir partinin, sandıklardan gene "en büyük" oranla çıkmasıdır. Ötekisi de, dağılan sağ parti oylarının, özellikle hükümet olup, "iade-itibar" ettiği sanılan AP etrafında toplanması çabalarının yoğunluk kazanmasıdır. Buna rağmen, daha önceleri:

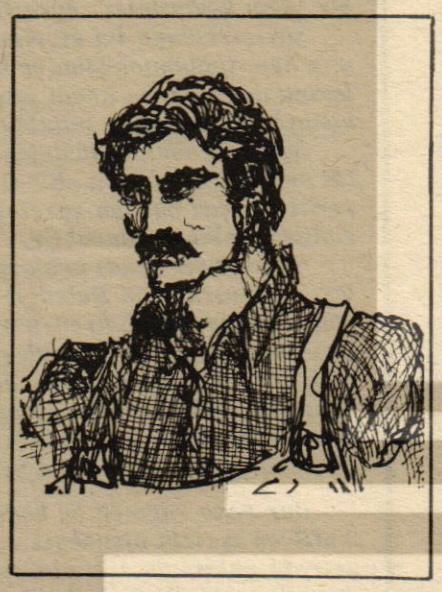

-Türk halkının %67'si sağ oy vermiştir!. diyenler, bu kez oranın daha da düştüğünü görünce, suyun hangi yöne doğru aktığını görme olanağı bulmuşlardır.

Bunu gördükten sonra, hırsları ve çabaları daha da yoğunlaşarak, solu durdurmaya yöneldi.. Ülkede, demokratik hakların askıya alındığı grevlerin ertelendiği, toplu sözleşmelerin, özgür pazarlıklarla değil, sıkıyönetim karargâhlarında yapıldığı bir çığırı açmak için MC partileri olanca marifetini gösterdiler.. Ama, Türkiye, artık, bu çeşit filmleri tekrar tekrar seyretmeye niyetli değildi.

Şu anda, ülkemizin belli başlı sorunları, 1975 sonunda, daha da ağırlaşarak çözüm beklemektedir. Bunları, kısaca özetlersek:

1. Yüksek öğrenim öğrencilerinin can güvenliklerinin kalmaması, okulların ve üniversitelerin öğrenim yapamaz hale gelmesi,

2. Ekonomik durumun giderek bozulması, pahalılığın hızlanması, paramızın değerinin her an düşmesiyle, ücretleriyle geçinen insanların yarınlarının güvenlik altında bulunmayışı,

3. Türkiye'nin dış sorunlarının, MC iktidarı tarafından bir türlü gündeme alınıp, karara bağlanmayışı başka Kıbrıs, Ege sorunu olmak üzere, Avrupa Ortak Pazarı, NATO ile ilişkilerinin hep buzdolabında tutulması 40 milyon insanı rahatsız etmektedir. 1975 yılında, Türkiye, pek çok konuda, rekorlar kırmıştır.. Örneğin, kapatılan okullar dolayısıyla öğrencilerinin çoğunun evlerinde bekleme oranında Türkiye baştadır. Grev zorlanan işçiler bakımından Türkiye, baş sıralardadır.. Hayat pahalılığında, enflasyonda, bütçe açığında, işsizlik sayısında, Türkiye hep en baştadır. Sokaklarda öldürülen gençlerin katillerinin "bulunmayışı bakımından, yani "faili meçhul cinayetler" yönünden ise, her halde rekor Türkiye'dedir. Dileriz ki, 1976 yılında, işçilerimizi, gençlerimizi, öğretmenlerimizi, köylülerimizi, tüm halkımızı bu karanlıktan çıkaracak günler gelsin.. Yurdumuz bu karanlık gölgenin takibinden kurtulsun!...

İŞGÜM'e AÇIK MEKTUP

dr.osman nuri koçtürk

İş kazalarının oluş ve artışında çevre koşullarının ve üretim araçlarının etkili oldukları inkâr edilemez bir gerçektir. Patronlar üzerine düşeni yapmaz ve gerekli tedbirleri almazlarsa, üzücü olayların bundan sonra da artarak devam edeceğinden şüphe etmiyoruz.

Ancak, Zonguldak Kömür Havzasında birbirini izleyen ve ölümle sonuçlanan dizi olaylar nedeniyle Maden Mühendisleri Odası'nca yayınlanan toplu çalışma ürünü raporda, yeni bir etken gündeme getirilmekte, üretimin zorlanmasının da kazaların artışında etkili olabileceği savunulmaktadır.

1963-1974 yılları arasındaki dönemde, kazmacıların günlük randımanı ile göçüklerden ölen işçi sayısı arasında ilişki kurmak suretiyle somut ve bilimsel biçimde ispatlanan bu ilişki, kaza olarak nitelenen birçok olayın gerçekte kârı büyütme hırsı ile işlenmiş bilinçli cinayetler olarak nitelenebileceğini gösteriyor. Bir işçinin bir günde ürettiği kömür miktarı arttıkça, ölümlerin de artmakta oluşu, üretim zorlamasız normale indirilince azalması, çevre koşulları kadar, işçinin kendisine ilişkin faktörlerin de sonucu etkilediğini açık olarak göstermektedir.

Toplumumuz, sermaye birikimini hızlandırmak için her şeyin zorlandığı bir dönemi yaşadığından, makineler ötesinin de insanın da aksaması, kazaların birbirini izlemesi olağan kabul edilmelidir. Aşınmış motorları, yıpranmış şoförleri ile kara yollarımızda her gün çok sayıda trafik kazasına neden olan taşıt araçlarının sebep olduğu ölümlerde bir oran içinde bu nedene bağlayabiliriz. Yalnız primlerle değil, işinden olma, aç ve işsiz bırakılma korkusuyla sindirilerek daha çok zorlanan yarı aç işçiler, bir noktada kontrollerini yitirmekte sakatlıklar ve ölümlerle sonuçlanan kazalara sebep olmaktadırlar. İki milyonu aşkın genç adamın iş için beklediği Türkiye'de çalışma olanağı bulamayanların başka ülkelere göç etmeye zorlandıkları bir ortamda, hem patronların hem de sermaye yanlısı siyasal iktidarların konuya eğilmeleri, nedenleri saptayarak tedbir getirmeleri boşuna beklenmemelidir.

Bir işçi ölünce yenisini bulmakta ve asgarî ücretle işe başlamakta zorluk çekmeyenler, makinelerine işçilerden daha çok ihtimam gösteriyorlar. Makinelerin yavaşlamadan ve arıza yapmadan ücretini sürdürebilmeleri için fabrikalarda, makina mühendisi ve teknisyenler çalıştırmayı ihmal etmeyenlerin, yasaların getirdiği zorunluğa uyarak yeteri kadar hekim ve sağlık yardımcısı çalıştırdıklarını iddia edebilir miyiz?

Emekçiler besin maddelerini, özellikle hayvansal protein kaynaklarının çok pahalı oluşu nedeniyle yetersiz ve dengesiz biçimde beslenmeye, yetmeyen ücretleriyle ailelerini geçindirmek için yarı aç yaşamaya mecbur bırakılmakta, buna rağmen sermaye kesimiyle, bazı politik çevreler ücretleri dondurmanın yolunu araştırmaktadırlar.

Çalışma Bakanlığı'na bağlı bilimsel bir ünite olarak görünen İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Merkezi (İŞGÜM), yabancı uzmanın burnunu soktuğu tüm resmî kuruluşlar gibi susmakta, olup bitenlere ilgisizliğini sürdürmektedir.

Uyarmalar ilgilileri harekete geçirmek için yeterli olamıyor. Sokaklarda halkın ve polisin önünde işlenen siyasal cinayetlerin failini bulup ceza vermeyenlerin, hayli karmaşık nedenlere dayanan iş kazalarının sebep ve nedenlerini araştırarak, suçlu varsa bulup çıkaracaklarını, boşuna beklememeliyiz.

İşçinin ekonomik ve politik mücadelesini sürdürmek için kurulan sendikalarla bu konuda da önemli görevler düşmektedir. Patronlar meydanı boş bulduklarından çıkarlarını büyütebilmek için işçiyi zorlamakta, yarı aç işçiler ellerindeki olanakları yitirmemek için yarı aç çalışmaya razı olmaktadırlar. Asgari ücretlerin yeniden gözden geçirilmesi, emekçilerin, yaşama ve çalışma koşullarının uluslararası verilere uyularak incelenmesi zorunlu hale gelmiştir. Hiç bir şeyin insan hayatından daha değerli olduğunu zannetmiyoruz.

Birkaç insanın çıkarını üst düzeyde tutabilmek için, çalışanların ölmelerine, onarılmayacak biçimde sakat kalmalarına göz yumanlar, ihmal ve vurdum duymazlıklarının hesabını elbette vereceklerdir. Zorlamalara son verilmeli ve yarı aç işçiler güçlerini aşan miktarda üretim yapmaya zorlanmamalıdırlar. İşçi sınıfı uyanmalı ve ölenlerin hakkını aramalıdır. Emeğe saygılı Anayasamız ile yasalar yeterli ve elverişlidir.

İŞ KAZASI MI CİNAYET Mİ?

kemal anadol zonguldak milletvekili

Zonguldak'ın yeraltı dünyasından gelen sesler artık tüm ülkede duyulur oldu. Ardarda patlayan grizular ve ölen, sakat kalan maden işçileri dikkatleri üzerlerine topluyor. Herkes sanıyor; bu facialar iş kazası mı, yoksa cinayet mi?

Soruları doğru yanıtlayabilmek için kaç tür yeraltı-maden kazası olur bunları inceleyelim;

Yeraltı-maden iş kazaları diğer tür iş kazalarına benzemez. Kendine özgü neden ve koşulları vardır. Grizu da boğulma, grizu infilakı, yangın sonucu çıkan gazlardan boğulma, havasızlıktan boğulma, su - patlamasından doğan kazalar son yıllarda maden ocakları derinleştikçe ortaya çıkan kömür patlamalarından meydana gelen facialar yeraltı gerçeklerinden bazılarıdır. 34 yılda meydana gelen ölümlü kazaların yüzde 47,4 ü göçüklerden doğmuştur. İkinci sırayı yeraltı nakliyat, üçüncü sırayı ise grizu patlama - kazaları almaktadır.

Grizu, metan gazının havayla karışımıdır. Yeraltında hava ile oranı %4,5 ile %13,9 arasında olursa patlayıcı, bunların dışında olursa yanıcıdır. Grizu, belirli yerlerde toplanınca hava az olacağı için çalışan personel havasızlıktan boğulur.

Yangınlar sonucu çıkan gazlardan Karbon Monoksit çok zehirli bir gazdır. Binde bir oranında olursa, insan yedi dakika da ölür. Onbinde bir oranı bile tehlikeli sınırdır. Yangınlar, yeraltındaki kömürün oksijenle birleşerek yanmasıdır. İlk kez gaz çıkartmak suretiyle kendini ortaya kor. Yeterli tedbir alınmazsa bilinen kömür yangını halini alır. Yangın olan ocaklar kapatılırken ve kapatıldıktan sonra, meydana gelen grizu patlar ve gazetelere haber olan büyük kazaları doğurur.

İşte sıraladığımız bu kazalar neden fazla? Azalacakken artıyor, yüzlerce maden işçisi bu dünyadan göçüp gidiyor?

Madencilik zor bir meslektir. Haşin bir doğa kavgasıdır. Çok yetenek bir o kadar da tecrübe ister. Bunların yanında planlı bir yatırım, malzeme ve teknolojik gelişmeye ayak uydurma politikası gerektirir. Eğer yıllarca tecrübe edilmiş, yetenekli teknik eleman sırf siyasal inançları nedeniyle kıyıma uğrarsa kazalar elbette artacaktır. Gereken yatırım yapılmadan kapitalist düzenin emri gereği üretim zorlaması istenir, insan hayatına taş kömürü tercih edilirse ölü sayısı her yıl biraz daha çoğalacaktır. Kaldı ki yeryüzüne yakın tabakalardaki kömür azaldıkça derinlere, daha derinlere inmek gerekiyor. Derine indikçe emniyet tedbirleri daha çok önem kazanmaktadır. Başıboşluğun egemen olduğu kömür havzasında, Zonguldak emekçisinin canı azrailin pençesine teslim edilmektedir.

Ağır yeraltı koşullarına uygun eleman, malzeme, eğitim olursa iş kazaları azalır. Bir örnek verelim: Bir ton kömür üretimi için 750-900 lira yatırıma ihtiyaç vardır. Kömür üretimi artmaz eski hızında devam ederse 30 lira idame yatırımı gerekir. Zonguldak'ta üretim artışı olmadığına göre 30 lira idame yatırımı 16 liraya düşmüştür.

Yeraltı koşullarının istediği emniyet tedbirlerinin alınmadığı ise bir gerçektir. Tüm bunlara rağmen üretim zorlaması, kazaların baş nedenidir. Partizan iktidar, yaptıklarını maskelemek için işçiden mühendisine kadar fazla üretim istemekte bu da kazalara yol açmaktadır.

Ülkesi için canını vermeye hazır teknik elemanlar, mühendisler Salt devrimci düşüncelerinden ötürü kıyıma uğramaktadır. Ocaklarda gerekli mühendis kadrosu çalışmayınca kazalar artmakta ve denetim olmamaktadır. Havza da üretimle dolaysız ilgili 200 mühendis gerekirken 53 kişi çalıştırılmaktadır. Teknik personelin yetkisi çok az sorumluluğu ise çok fazladır. Maddi koşulları yürekler acısıdır. Yerin altında kömür üreten mühendis, personel yasasının acımasız koşulları altında ezilmektedir. Mühendis tamamen üretimle ilgilidir. Sigortalı olmalıdır. Oysa ne prim almakta ne de Sosyal haklardan yararlanmaktadır. Beraber üretim yaptığı işçilerin toplu sözleşme kapsamına girse çok şeyin değişeceği inancını taşımaktayım.

İşveren yeraltının güç koşullarında çalıştırdığı işçiye yeterli eğitim yaptırmamaktadır. İşçilerin başındaki nezaretçiler ise siyasal amaçla seçilmekte ve eğitim yerine partizanlık kurslarına tabi tutulmaktadır. Bu personel ocağa girince kaza ihtimali elbette artacaktır.

Yukarıda saydıklarım partizan bir iktidarın hatalarıdır. Bunlar elbette eleştirilmelidir. Ancak kapitalist düzenin doğal sonuçlarıdır.

Asıl affedilmeyecek olan Zonguldak'taki sendikanın tutumudur. Yıllarca partiler üstü politika afyonunu yeraltı emekçisine yutturmaya çalışan sendika, yasal yönden olmasa bile akıl yönünden kazaların gerçek sorumlusudur.

Yöneticiler, hukuk müşavirleri, teknik personeli ile herbiri bir başka siyasal partide köşe kapan bu sendika, iş kazalarına karşın işçiye kaderine razı olmayı, amirlerine itaatı aşılamaktadır.

Milyonları bulan bütçesi, son model baskı makineleri emeğe değil, sermayeye hizmet etmektir. Partizan iktidarın emekçi üzerindeki baskılarına sendika yöneticileri kös dinlemektedir.

Ama bu böyle gitmeyecektir. Zonguldak işçisi her geçen gün biraz daha sınıf bilincine ulaşmaktadır. 40 bin yeraltı işçisi kaderini 250 delegeye teslim etmeyecektir.

Milliyetçi Cephe iktidarının teknik personel kıyımına hayır diyen, verdiği oy yüzünden ocaktan ocağa sürülen işçilerin derdine çare bulan yöneticilerin ve sendikaların mevcut olduğunu görecektir.

Partizan iktidar, gaddar yöneticiler, üretimi, taş kömürünü, işçi hayatına tercih eden bir zihniyet ve bunlara değil karşı çıkmak çanak tutan sendikacıların anlayışı.....

O zaman önemli ve gerçeklere ışık tutacak soruyu soralım ve yanıtlayalım.

Zonguldak'ta meydana gelen kazalar, iş kazası mıdır, yoksa cinayet midir? EVET CİNAYET'dir.

kadın yılı sona ererken

çukurbağlı

1975 yılı kadın yılıydı... Yılın sonuna yakın Başkentte büyük bir salonu dolduran ve televizyon ekranında bunlar bizim kadınlarımız mı gibisinden göz ucu ile seyredildiklerinden habersiz bir yığın kadınımızı seyrettik.

yarışırcasına iyi giyinmiş, bakımlı ve görkemli kadınlarımız hem toplumumuzun ve hem de kadınlarımızın çağdaş konularına deyindiler. Kendi içlerinden çıkardıkları dişi aydınları, konuşturdular, alkış tuttular, ödül dağıttılar...

Sonunda söz döndü dolaştı "Kürtaj" konusuna getirildi. Kürtaj serbest olmalı mıydı? Olmalıydı diyenler çoğunluktaydı, renkli ve çok okuman gazetelerin köşe yazarları da olmalıydı, dediler, belki de olacaktır...

Onlar bunu kendi aralarında konuşurlarken, İstanbul'da sayıları 20 bine ulaşan Belediye işçileri aylıklarını alamıyor, kent kadınına hizmet götüren, her gün kapısından çöpünü alıp, sokakları süpüren işçilere eşlik eden 20 bin kadın kış kıyamette ekmek bekliyor, yılda birkaç kez yiyebildiği eti bayram sofrasında bulundurup bulunduramayacağını, sevgili yavrusuna, kötü cinsten de olsa, bir kauçuk ayakkabı alıp alamayacağını düşünüyordu... Bayram yakındı, ardından yılbaşı geliyordu...

Her şeye rağmen bu kadınlar da mutluydu, onların ardından 2 milyon işsizin olanaksız eşleri, topraksız köylülerin kadınları geliyor, onları da evli olmayan yoksul ve çaresiz milyonlarca kadın izliyordu. Bu kadınlardan söz edilmedi. Onların sorunları ile ilgilenen olmadı... Kürtaj herşeyden çok daha önemliydi... Okumuş dişi aydınlar böyle düşündüler ve bu sorun gündemden hiç inmedi...

Özgürlük, bağımsızlık gibi yüce konularla ilgilenip, batılı kadını gerisinde bırakmaya çabalayanlar, ilkel sorunlarla ilgilenmiyor, açlık ve yoksulluk konusu erkeği gibi onu da ilgilendirmiyordu... Öyle istediler öyle yaptılar...

Bu toplantı işçi ve köylü kandınlar arasında yapılsaydı gündemde neler olurdu neler olmazdı diye bir düşünmek gerek... Kürkü olmayanlar, eşi aylığını almadığı için ekmekle azığından ötesini düşünmeyenler bilmem kürtaj konusuna da değinirlermiydi?

İnsan garip bir yaratık, inadına bencil, herkes neresi gidişiyorsa orasını kaşıyor... Midesi boş olanlar öncelikle yiyecek birşeyler arıyorlar.. Mide doldu mu, başka sorunlar çıkıyor ortaya, doymamış yanlarımızın sorunları.. Karnı tok sırtı pek olanlar, aç yaşayanların sorunlarına kulak asmıyorlar..

Kürtaj sözcüğü yabancı bir sözcüktür. Birşey kazımak, kökünü kurutmak anlamına gelir. İstenmeyen çocuklar, özel bir aletle annenin rahmini kazıyarak boğazlayan hekimler, bu operasyona kürtaj adını vermişlerdir. Doğacak çocuğa yaşam boyu bakacak, sevecek ve ihtiyaçlarını karşılayacak gücü olmayan kadıncıklar, zevkli bir gecenin ürünü olan yavrularını kurban etmek için hekimin masasına uzanır acı çekmeye razı olurlar. Hekim becerili bıçağı ile işi bitirir.

Mideleri açlıktan kazınanlar buna pek gerek duymuyorlar. Açlık mideyi bıçaksız kazıyorsa, bir de rahmi kazıtmaya gerek kalmıyor. Onlar gerçek ve doğurgan kadınlar oldukları için, açlığa rağmen kendilerini inkâr edemiyor, dişinin en tutarlı görevini doğurmak olduğunu biliyorlar.

Doğuruyorlar ve doğurmaya devam edeceklerdir. Kadın yılına, kürklü hemcinslerinin isteklerine, köşe yazarlarının görüşlerine rağmen doğuracak toplumu ayakta tutacaktır...

BİLEN BİLİR BİLMEYEN ÖĞRENSİN DİYE ...

BASININ KÖŞELERİ

İlhami SOYSAL

Geçen sayılardaki yazılarımızda, Türk Basını konusunda genel bazı bilgiler sıralamaya çalışmış, hangi gazeteler kimleri tutar, anlatmaya çalıştık.

Bu kez, daha incelikli bir noktaya değinmek istiyoruz. Hangi gazetelere kimler yazar, neler yazar, ne diye yazar, yazarların eğilimleri nelerdir?

İşe en çok satışlı, Türkiye'nin en büyük gazetesi Hürriyet'ten başlıyalım:

Hürriyet Türk basınında tröstleşme eğilimi gösteren basının en büyük örneği olan bir gazetedir. Yayın hayatına 1948 yılında atılmış ve Türk basınına gerçekten büyük yenilikler getirmiş bir gazetedir. Bu gazetenin kurucusu, Sedat Simavi, Hürriyet'i çıkarıncaya kadar, Türk Basın Sanayinin merkesi olan Babıali'de pek çok gazete ve dergi çıkarıp batırmış, nice deneylerden geçmiş bir gazetecidir.

Günün yazısı

Sedat Simavi 1953 yılında öldüğünde, gazetesi, iki oğluna kalmıştır. Gazeteciliği babalarının yanında öğrenen, yazı çiziyle ve fikirle pek ilişkileri olmasa da, "gazete mutfağı"de pişirilen gazetenin teknik taraflarıyla uğraşan işini iyi öğrenmiş bu iki oğlu, Haldun Simavi ve Erol Simavi-, bir süre birlikte çalışmış, Hürriyet'i Türkiyenin hem en modern gazetesi haline getirme yarışını sürdürmüşlerdir. Sonradan kardeşlerinden Haldun Simavi, Günaydın adıyla ayrı bir gazete çıkarmış ve bunu kısa sürede Türkiyenin ikinci büyük gazetesi haline getirmeyi bilmiştir.

Gerek Hürriyet, gerek Günaydın, Batı dünyasına, "bulvar gazetisi"denen, fikirden, görüşten çok iç gıcıklayıcı olayların üstüne giden gazeteler olmuşlardır. Böylelerine son yıllarda ofset baskı tekniği ile basıldıkları ve allı güllü resimler de bastıkları için "Renkli Basın" da denir.

Erol Simavi'nin sahipliğindeki, Hürriyet, makaleden, fıkradan çok resime ve habere önem veren bir gazetedir. Özellikle yakın geçmişte bir ara Hürriyet hemen hiç bir makale, ve fıkraya, dolayısıyla yazara yer vermeyen, salt sansasyon ardında koşan bir gazete halinde idi. Ne var ki, Hürriyet bu niteliğini uzun süre koruyamadığından, ister istemez kadrolarına teknisyen gazetecilerin ötesinde, yazar çizer cinsinden de bazı gazeteciler almışlar. Nitekim bugün Hürriyet'in ilk sayfasında haber dışında imzalı bir yazı görülmemesine karşın, ikinci sayfasında, "Diz Dize göz göze"başlığı altında Mete Akyol adlı yazarın günlük ama daha çok haber, röportaj niteliği taşıyan yazılarını, yayınlamakta, üçüncü sayfadı, "Günün Yazısı" başlığıyla bir tür imzasız yorum, başyazıya da yer vermektedir. Oktay Ekşi adlı yazarın yazdığı bu yazılar, yedinci sayfada yer alan "Bir günün Hikâyesi" başlıklı yarı politik yarı magazinal dedikodu haberleriyle de desteklenmektedir.

Bir günün hikâyesi

Gazetenin bünyesinde ayrıca, Metin Toker adlı bir serbest yazar, haftada bir görüşlerini belirten makaleler yayınlamakta, Cüneyt Arcayürek adlı bir başkası ide, önemli olayların islenip kovalanmasına çalışmaktadır.

Hürriyet don hesaplaşmada, liberal basın içinde yer alıyor görünürse de, temelde kapitalist ekonomiden yana, bilinçli sağcı bir gazetedir. Yazarlarından Metin Toker ise, iflah olmaz bir NATO ve Amerika Hayranıdır.

İkinci büyük gazete Günaydın'a gelince:

Günaydın, Hürriyet Kurucusu Sedat Simavi'nin oğullarından Haldun Simavi tarafından yayınlanan, önceleri özellikle offset baskı tekniği ile yazıdan ve haberden de önce güzel resime önem veren, okumak için değil bakmak için çıkartılmış bir gazete idi.

Ne var ki, gerek gazete patronlarının salt bakılacak gazete çıkartmalarının kendilerine itibar getirmediği görüşü, gerek okunacak gazetelerin ilgiyi çekmeye devam etmesi, Hürriyet gibi Günaydın'ı da, hem bakılacak hem okunacak gazete olmaya yöneltmiştir. Bu böyle olduğu içindir ki bugün Günaydın iki bölüm halinde yayınlanmakta, ilk bölümde allı güllü resimler yer almakta, ikinci bölümde ise ciddi sayılabilecek bir gazete görüntüsü egemen olmaktadır.

Günaydın'ın ilk sekiz sayfası "Foto Haber" adını taşımaktadır. Bu sekiz sayfa içinde bakılmaktan öteye okunmaya olanak veren tek ciddi yazı, gazetenin genel yönetmeni Necati Zincirkıran'ın üçüncü sayfanın başında yazdığı yorum-fıkra yazısıdır. "Günaydın Haber-Ayrıntılı Haber ve Yorum" bölümü ise, bir okuyucu için hayli zengin yazılarla doludur. Dört sayfalık bu ekte, iç ve dış dünyadan haberler verilmekle birlikte, ilk sayfasında dipte köşede tek üstün üstüne "fıkracı" ya "fıkracılar" imzalarıyla küçük fıkralar yayınlanmakta, günlük olaylar burada iğneli bir dille anlatılmaktadır. Gene ayni sayfada hemen hergün, "Ankara'da Durum"başlığı altında, Teoman Erel adında genç bir gazeteci yazar, Ankara'nın politik havasını okuyuculara duyurmaktadır. Günaydın ekinin üçüncü sayfasının tepeden ilk iki sütununda "Günaydın Derken" başlığı ve Günaydın imzasıyla bir tür yorum başyazı yer almakta, üçüncü sayfada "Dünya Turu"

ANKARA'DA DURUM

Teoman EREL

başlığı ile dünya olaylarını hafiften ele alan bir köşede Reşit Aşçıoğlu, "Açıkça" başlığı altında da Mehmet Barlas'ın günlük fıkraları yayınlanmaktadır.

Günaydının ikinci parçasının sonuncu sayfasında, yani ekin dördüncü gazetenin de onikinci sayfasındaysa, "06 Ankara" genel başlığı altında Can Pulak adlı başkentli bir gazeteci, Ankara'nın politik kulis haberlerini ilgi çekici bir dille okuyucuya duyurmaktadır.

Günaydın Gazetesi hamleci bir gazete olduğu için, zaman zaman ünlü kişilere de yazılar yazdırır. Örneğin eski Başbakanlardan Nihat Erim, Sadi Irmak bu gazetenin ekinde çeşitli yazılar yazmışlardır.

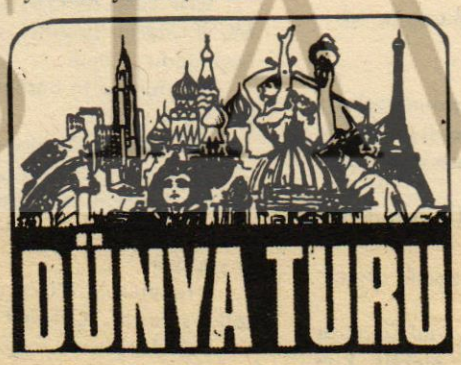

Günaydın da, Batılı deyimi ile bulvar gazetesi niteliği ağır basan, ama işin opinyom yani fikir tarafını da büs bütün yabana atmayan bir gazetedir. Haberi hele resimli haberi herşeyden önce tutar. Bütün büyük basın organları gibi Günaydın da tarafsız ve liberal görünüşlü ise de, son tahlilde, kapitalizmin savunucusu, sağda bir gazetedir. Yazarlarından birkaçının, sosyal demokrat eğilimler gösterme si gazetenin genel gidişini çok fazla etkilemez.

Hürriyet ve Günaydın dendiği zaman, bu gazeteleri tek başlarına düşünmenin yanlış olduğunu da hemen söylemek gerekir. Her iki gazete de aslında ardlarında birer gurup gazete, dergi ve başka tür yayın organını da beraberlerinde getirirler, Örneğin Ayrıntılı Haber adlı gazete, Günaydın Grubunun yavru gazetelerinden biridir. Gırgır adlı haftalık güldürü dergisi, Saklambaç adlı fotoroman gazetesi, Adam adlı aylık seks dergisi, Pazar adlı haftalık seks dergisi, çeşitli çocuk ve spor dergileri, tümü onbeş kadar hep Günaydın'ın yan yayın organlarıdır.

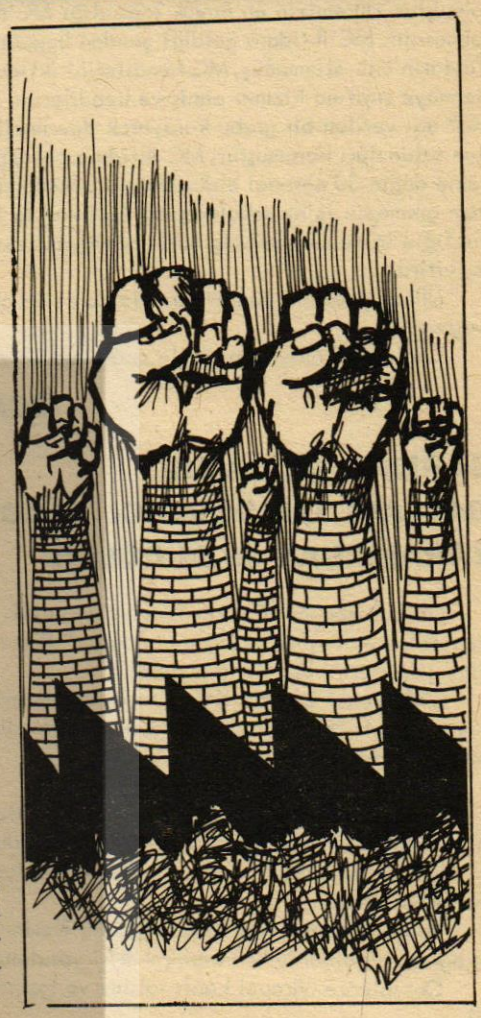

Hürriyet de kendi dışında bir çok yan yayın organının denetimini elde tutar. Örneğin son zamanlarda piyasaya çıkan haftalık güldürü dergisi Çarşaf, Hürriyet Gazetesi patronunun yan yayın organlarından biridir. Yüzbinlerce satışı olan Kelebek adlı magazin gazetesi, kadın dergileri, çocuk dergileri, spor dergileri, foto romanlar, magazinler hep Hürriyet İmparatorluğu içinde yer alırlar.

06 ANKARA

OLAYARL

TÜRKİYE

1975 Yılı ülkemiz için pek de mutlu olmayan bir yıl olmuştur. Ülkemizin en büyük şansızlığı MC'nin iktidar olmasıdır. MC iktidara geldiği günden bugüne değin olayların önü alınmamış, MC kendilerini iktidara getiren sermaye sınıfına hizmet etmiş ve kendilerine " komando" adı verilen bir grubu koruyarak devrimcilere yapılan saldırıları korumuştur. MC iktidara geldiğinden bugüne değin 30 öğrenci öldürülmüştür. Ekonomik durum tam çıkmazın içine sokulmuş, dış politika'da ise yalnızlığın içine terkedilmiş haklı olduğumuz davalarımızı yitirdik.

Ülkemizde olan tam anlamıyla kanlı ve olaylı bir yaşanıştır.

Kanlı 1975 olaylarını şöyle sıralayabiliriz.

OCAK

ÖĞRENCİ OLAYLARI BAŞLADI İKİ ÖĞRENCİ SAĞCILAR TARAFINDAN ÖLDÜRÜLDÜ

Libya Başbakanı Callud Türkiye'ye geldi. Geliş nedenini konuk Başbakan şöyle açıkladı; " Kopmuş Arap Türk ilişkilerini düzeltmeye geldim"

CHP Genel Başkanı Kıbrıs'ta incelemelerini sürdürüyor. Ecevit "Kıbrıs'ta barış harekatı bitmedi" Rumlar bu geziden tedirgin ve telaşlı.

Callud, Ecevit'le İstanbulda görüştü.

Öğrenci olayları başladı. Komandolar Yıldız DMMA öğrencisi Şahin Aydın'ı pusuya düşürerek öldürdüler.

İngiliz üssündeki Kıbrıslı Türkler Adana'ya getirilmeye başlandı.

Vatan Mühendisliği basan sağcılar Kerim Yaman adlı öğrenciyi öldürdüler ve birçok kişi yaralandı.

Onbinlerce öğrenci kanlı saldırı ve faşizmi lanetledi.

Ecevit; " Cephenin bir bölümü olayları kışkırtmakta büyük rol aynadı"

Komandolar Adana Mühendislik Okulunu bastılar.

Yeşilköye inemeyen F-28 Bursa Ucağı Anbarlı yakınlarında 4 mürettabat ve 47 yolcusuyla birlikta denize düştü.

ŞUBAT

AMERİKA SİLAH AMBARGOSU UYGULUYOR

TÖBDER TOPLANTILARI BASILDI

DP Büyük Kongresi yopıldı. Genel Başkanlığa tekrar Bozbeyli seçildi.

Tekel Maddelerine zam yapıldı.

Türkiye'ye yapılan Amerikan Askeri yardım kesildi. ABD ile ilişkiler yeniden ele alınacak. Ecevit; " Karar Nato ortak güvenlik kavramının yeniden ele alınmasını gerekli kılacak"

ABD üslerinin faaliyeti durdurulacak. Üslerin durumu için ABD'ye 1 ay süre tanındı.

Norveç Gemisi Langua Ege denizinde sismik araştırma çalışmalarına başladı.

Kıbrıs Federe Türk Devleti ilân edildi. Rauf Denktaş Devlet Başkanlığına getirildi. 50 üyelik bir meclis kuruldu.

Faşistler Töb-Der toplantılarını bastılar. Tokat'da öğretmenler dövüldü. Bir kişi öldü, CHP'lilere ait işyerleri yerle bir edildi.

Malatya'da da bir kişi öldü. CHP binaları tahrip edildi. Yüzlerce kişi gözaltında.

Saldırı olayları Mecliste tartışıldı. Ecevit; "Demokrasiyi yıkma tertiplerine giriştiler."

Töb-Der : "Devlete başkaldıran saldırganlar suçüstü yakalandı."

Başbakan Irmak saldırı olaylarını "Millî Facia" olarak niteledi.

Saldırılar devam ediyor ; Erzincan'da CHP ve Töb-Der binaları ile bazı işyerlerini tahrip ettiler bir çocuk öldü. Tahrip edilen bozkurt bayrağı çekildi 144 kişi tutuklandı DGM yargılanacak.

MART

HÜKÜMET BUHRANI ÇÖZÜMLENEMEDİ

Hükümeti kurmakla Sadi Irmak tekrar görevlendirildi.

Korutürk : " Çare millî koalisyon ve erken seçimdir"

AP, Korutürk'ü sert dille eleştirdi.

Ecevit Antalya'da düzenlenen barış mitinginde "Erken seçim koşuluyla Irmak'ı destekleyebiliriz" dedi.

Kıssınger Ankara'ya geldi. Ecevit Brandt'ın çağrılısı olarak Almanya'ya gitti.

"Millî Koalisyon ve geniş tabanlı hükümet" girişimi sonuçsuz kalınca Irmak görevi iade etti.

KorutürkAlmanya'da bulunan Ecevit'i yurda çağırdı.

Ecevit seçim koşuluyla "DP - Teknokratlar" formülünü destekleyebileceklerini açıkladı.

Korutürk temaslarını sürdürüyor.

CHP Genel Başkanı hükümet kurma görevini kabul etmedi.

Ecevit-Bozbeyli yeni formül üzerinde anlaştı.

Hükümet kurma görevini Demirel kabul etti.

Milletvekili transferleri başladı. 9 DP Milletvekili partilerinden ayrıldı.

Hakkâri, Siirt, Diyarbakır ve Mardin'de Sıkıyönetim CHP'lilerin oylarıyla reddedildi. TBMM'de kavga çıktı.

NİSAN

MC GÜVEN OYU ALDI

Ankara Mimarlık Akademisi'ne saldıran komandolar 8 kişiyi yaraladı.

Hükümet güven oyu aldı. Mecliste kavga; tabanca lar çekildi.

MSP'den ayrılıp CHP'ye giren Hamdi Çelebi'nin evi komandolarca basıldı.

Komandolar ve polis Site Öğrenci Yurdu'nu bastı, bir işçi öldü çok sayıda öğrenci yaralandı.

Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde çıkan çatışmada 3 öğrenci yaralandı.

Sağcılar 2 yaşında bir kız çocuğunu öldürdüler.

Tokat olaylarının duruşması Ankara DGM 'de başladı. Savcı, MHP, MSP ve Ülkü Ocaklarını suçladı.

MAYIS

MC İKTİDARI KEYFİ TAYİNLERE BAŞLADI

Anayasa Mahkemesi Devlet Güvenlik Mahkemesi Yasası'nı iptlâl etti.

Belediyeler kongresinde komandolar olay çıkardı, CHP'li belediye başkanlarına saldırıldı. 10 kişi yaralandı.

CHP Parti Meclisi toplantısında konuşan Ecevit, MC iktidarını suçladı ve " Bugün kundakçılar, yönetim başındadır." dedi.

Gaziantep'te öğrenciler arasında meydan kavgası 8 kişi yaralandı.

TRT Genel Müdürü görevden alındı.

Danıştay; Cem'in görevden alınmasına, Yalçıntaş'ın atanma kararını durdurdu.

MC kendisinden olmayan belediyelere ekonomik baskı yapıyor.

Ertelenen 19 Mayıs gösterisinde MHP'li komandolar halka saldırdı. Çatışma iki saat sürdü.

Toprak reformu uygulaması ertelendi.

HAZİRAN

SAĞCILAR GEREDE'DE ECEVİTE SALDIRDILAR

Ecevit; " Hükümet hayatı halk için çekilmez hale geldi" dedi.

İran'a giden Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk; "Ülkemiz kalkınmada işbirliğini destekleyeceğiz" dedi.

Danıştay kararı gereğince TRT'deki görevine dönmek isteyen İsmail Cem polis tarafından TRT'ye sokulmadı. Cem Savcılığa müracaat etti.

Erzurum'da komandolar tiyatro basmaya kalktı.

Komandoların bıçaklı saldırısına uğrayan ODTÜ öğrencilerinden üçü yaralandı.

Sağcılar, Gerede'de Bülent Ecevit'e saldırdı. CHP toplantısı taşlı sopalı saldırganlar tarafından basıldı. Ahmet Çakmak (AP Milletvekili) tabanca çekti.

13 kişi gözaltına alındı. Ecevit; " MC, iktidar uğruna iç savaşı bile göze aldı."

Diyarbakır'da kanlı olaylar oldu. Olayların nedeni Alparslan Türkeş. 2 ölü , 46 yaralı var. Polis halka ateş açtı.

Gerede olayları ile ilgili 8 kişi tutuklandı. DGM olaya el koydu.

Diyarbakır'daki olaylarla ilgili 62 kişi gözaltına alındı.

Ecevit ; " Ya hükümet olsunlar, ya çekilsinler"

Ankara'da öğrencilerle polis çatıştı, 2 toplum polisi ile 2 öğrenci yaralandı, 150 kişi gözaltında.

Cumhurbaşkanı "Zor ve şiddetle özgürlüğe varılmaz" dedi.

300 bin kişinin katıldığı Taksim'deki "Özgürlük ve Demokrasi" mitinginde konuşan Ecevit "Türkiye faşist olmayacaktır." dedi.

TEMMUZ

HELSİNKİ ZİRVESİ TOPLANDI

ODTÜ yurtlarında arama yapıldı. 43 öğrenci gözaltında.

Ecevit; "Bazı genel müdürlüklere bir işe yaramayan silahlı binlerce parti kabadayıları yerleştiriliyor, bu halktan olmayan son iktidardır" dedi.

Dağlarda kurulan kamplarda "Nur eğitimi" yapılıyor.

Yahya Demirel hayali bir firmaya yaptığı ihracaatla 20 milyon vergi iadesi sağladı.

Devlet Güvenlik Savcılığı, Devlet Bakanı Öztürk'ün Cem'le ilgili iddialarını reddetti.

41 vali merkeze alındı. 19 valinin yeri değiştirildi.

Adalet Bakanlığı 309 Cumhuriyet Savcısının yerlerini değiştirdi.

İncirlik Üstü hariç diğer üstlere el kondu.

Ecevit: " Şu anda Duyunu Ümimiyeden daha kötü uygulama karşısındayız."

Çavuçesku - Ecevit görüşmelerinin odak noktasını ABD-Sovyet yakınlaşması ve yumuşaması oluşturuyor.

Ford'la görüşen Demirel " Üstler şimdilik kapalı" dedi.

Başbakan Demirel ve Türk Heyeti, Makarios konuşurken konferans salonunu terketti.

Sovyetler Türkiye'ye çok amaçlı helikopter satmayı teklif etti.

II.Ekim Ankara Maltepe kanlı olayları

AĞUSTOS

HELSİNKİ ZİRVESİ FİYASKO'YLA SONAERDİ

Helsinki zirvesi sona erdi. Makarios'u tanımadığımızı bildiriye koyduramadık.

Ortak Pazar Kıbrıs'ta ödün için baskıyı arttırdı. Çağlayangil ; "Hariçten gazel okunuyor" dedi.

Silah ambargosunu kısmen de olsa kaldırmayan ABD kongresi tatile girdi.

TÜSTAV

A 1975 YILI

Ecevit, "ABD personelinin Türkiye'den gitmesi gerekir."

Iğdır'da komandoların yol açtığı olayda CHP'lilere ait 35 dükkân tahrip edildi.

Amasya olaylarının MSP'li sanıkları 20-120 ay hapse mahkûm oldu.

Polatlı'da köylüler ağaların kullandığı arazinin bir bölümünü işgal ettiler.

CHP Antalya İl Başkanının evi kimlikleri saptanamayan komandolar tarafından dinamitlendi.

Ön seçimler yapıldı. Adaylar belirlendi. 30 senatör seçilme şansını yitirdi.

İstanbul'da Faşizmi kınayan Devrimci Gençler

EYLÜL

LİCE'DE DEPREM BİNLERCE ÖLÜ

Güneydoğu'da deprem, binlerce kişi öldü. Bazı ilçe ve köyler yerle bir oldu. Tüm Güneydoğu'da orta şiddette hissedilen deprem aralıklarla sürdü. Çok sayıda köyden haber alınamıyor.

Deprem bölgesi tekrar sallandı. Lice Belediye Başkanı " Yardımı çapulcular yağmalıyor"dedi.

Eynesil'de Ecevit konuşurken komandolar halka saldırdı. Birçok yaralı var. AP'li Belediye Başkanı ve MHP'liler gözaltında.

Demirel Muğla'ya gelirken AP'liler CHP'li bir genci öldürdüler.

DP Genel Merkezi'ne AP'lilerce saldırıldı.

Hakkâri'de bir köyde jandarma ile aşiret mensupları çatıştı. 6 er şehit oldu.

Maliye Yüksek Okulu'nda çıkan olayda bir öğrenci öldürüldü iki kişi yaralandı.

EKİM

CHP ANKARA MİTİNGİ SONUNDA KANLI OLAYLAR İKİ KİŞİ ÖLDÜ SENATO SEÇİMLERİ YAPILDI

CHP Genel Başkanı Taksim Cumhuriyet alanında konuştu : " Faşist eğilimler yenilgiye uğradı" dedi.

CHP Ankara mitingi dağılırken Polis müdahale etti. Polisle gençler çatıştı. Ankara kana bulandı. İki kişi öldü, yüzlerce kişi yaralandı.

Seçimler yapıldı sağcılar, seçimlerde olay yarattı. AP 27, CHP 25, MSP 2 senatörlük kazandı. CHP'nin oyları % 44 oldu. En çok oyu CHP, en çok senatörü AP aldı.

İTÜ'de komandoların saldırısına uğrayan 5 öğrenci yaralandı.

Viyana Büyükelçimiz Tunalıgil Viyana'da görev başında öldürüldü. Daniş Tunalıgil'i elçilik binasına giren üç kişi tarafından makinalı tüfekle öldürüldü.

Fransa elçimizde Paris'te öldürüldü. Arabasında öldürülen İsmail Erez'in katilleri kaçtılar. Olay sırasında otomobili kullanan şoför Talip Yener de öldü.

Genel nüfus sayımı yapıldı. 40 milyonu aştık.

KASIM

ÜNİVERSİTE AÇILDI OLAYLAR BAŞLADI

Gazi Eğitim'de bir öğrenci öldürüldü. Üniversitelerde ders yılı başlarken olaylar çoğalıyor.

Boykotlar başladı.

Ankara'da DMMA'daki çatışmada 3'ü polis olmak üzere 9 kişi yaralandı.

ARALIK

48 TURDA MECLİS BAŞKANI SEÇİLDİ İKİ KİŞİ DAHA ÖLDÜ

İstanbul'da komandolar devrimci iki öğrenciyi öldürdüler.

Öğrenciler, çeşitli illerde Forum ve Protesto yürüyüşü yaptılar. Bazı okullar tatil.

İstanbul'da öldürülen Cezmi Yılmaz'ın cenazesinde devrimcilerle polis çatıştı, kanlı olayda yüzlerce devrimci yaralandı.

Ecevit "CHP gereken sabır ve tahammülü göstererek rejimi koruyacak"

Ankara'da üç kişi komandolar tarafından tabancayla vuruldu.

Sıkıyönetim red edildi.

Töb-der 15 ilde düzenleyeceği mitingleri iptal etti.

Malatya'da çıkan olaylarda bir öğrenci 3.kattan atılarak öldürüldü.

Ecevit İskandinav ülkelerine geziye çıktı.

Ceyhan da köylülerin işgal ettiği hazine arazisini ağalar geri aldı.

Kötü hava koşulları tüm ülkeyi sardı.

48 Tur sonunda Meclis Başkanlığına CHP Kars Milletvekili Kemal Güven, senato ya ise Tekin Arıburun seçildi.

Aksaray geçidi yandı. İstanbul'da yangınlar salgın hale geldi; Gürün Han, Katırcıoğlu Han da yandı.

Kanlı öğrenci olayları devam ediyor. Devrimci bir öğrenci Ankara'da kurşun-yağmuru tutularak öldürüldü. Diyarbakırda da bir genç ölü bulundu.

Kosigin Türkiye'ye geldi.

DÜNYA

1975 yılında Dünya'da kanlı olaylar birbirini izledi. Tedhiş olayları ön plânda, savaşlar bitti, yenileri başladı. Örgütler Afrikalı ülkelerin özgürlükleri için uğraşları ile dolu bir yıl geçti. Darbeler de eksik olmadı 1975'de.

İşte 1975'de dünya.

OCAK

Vatergate davasında jüri kararını açıkladı; Nixon yönetiminin üç güçlü adamı suçlu ilân edildi.

Sovyetler, ABD ile 1972 ticaret anlaşmasını feshetti.

İsrail komandoları Güney Lübnan'a saldırdı.

İtalya'da "Yeni Avrupa Düzeni" adlı faşist bir örgüt daha ortaya çıkarıldı.

ŞUBAT

Güvenlik Konseyinde Kıbrıs için Sovyetlerle , Çin çatıştı.

MART

Kral Faysal yeğeni tarafından öldürüldü.

Çankayşek öldü.

NİSAN

Kamboçya ve Güney Vietnam'da savaş şiddetlendi. ABD, Vietkong'un eline geçmesin diye nükleer bir reaktörü havaya uçurdu.

Lübnan'da sağcı Hristiyanlar ile Filistinliler arasındaki çarpışmalar hızlandı. 38 kişi öldü. Beyrut kan içinde.

Kamboçya'da beş yıldır süren savaş ulusal kurtuluş kuvvetlerinin kesin zaferiyle sona erdi.

Güney Vietnam'da Amerikan varlığı kesin bir yenilgiyle sona erdi.

MAYIS

Portekiz'de yapılan seçimlerde ılımlı sol partiler sandalyelerin çoğunluğunu kazandılar.

Van Tiyo 10 ton eşyayla birlikte Vietnam'dan Formozo'ya kaçtı.

Angola'da iki kurtuluş örgütü birbiriyle çarpışıyor.

HAZİRAN

Arjantin'de karışıklıklar devam ediyor. Eva Peron kabinede değişiklik yaptı.

Hindistan'da iç durum karışık. Tüm muhalefet liderleri tutuklandı.

Timor'da kurtuluş savaşı sürüyor.

TEMMUZ

Amerikan-Sovyet ortak uzay uçuşu başladı.

ABD Temsilciler Meclisi kararına göre Türkiye parasını ödediği silah ve yedek parçaları alamayacak.

Ford kongreden "Acil Yasa" çıkarılmasını istedi.

AĞUSTOS

Bengaldeş'te Amerika yanlısı bir darbe. Kanlı darbede; Muciburrahman öldürüldü.

Mısır-İsrail anlaşması imzalandı. Irak Suriye, Ürdün ve Filistin bu andlaşmaya karşı çıktı.

EYLÜL

ABD Başkanı Ford öldürülmek istendi.

İspanya'da 5 gencin idam cezası infaz edildi. Tüm dünya İspanya'yı lânetliyor. Dünyanın çeşitli yerlerinde protesto eylemleri başladı. Bazı ülkeler elçiliklerini geri çekiyor.

EKİM

Dört Arap gerillası Beyrut havaalanını bastı, 3 ölü, 13 yaralı var.

Beyrut'ta solcu Müslümanlarla sağcı Hıristiyanların çatışması devam ediyor. Beyrut kanlı bir meydana döndü. Beyrut'tan herkes kaçıyor. Beyrut'ta çalışan birçok Türk'ten haber alınamıyor.

Angola'daki kurtuluş örgütlerinin çatışmaları Başkent yakınlarında sürüyor.

KASIM

350 bin Faslı İspanyol Sahrasına doğru yürümeye başladı. İspanyollar yeşil yürüyüşten tedirginler. Fas-İspanya söz düellosu başladı, taraflar birbirini suçluyor.

Fas Kralı Hasan yürüyüşün dördüncü günü yürüyüşü durdurdu. Kral yürüyüşçülerin Fas'a dönmesini emretti. Bumedyen ABD ve Fransa'yı suçladı.

Nihayet faşistlerin simgesi işçi düşmanı Franco öldü. İspanyol halkı kurtuldu.

Arjantin'de karışıklıklar sürüyor. Ordu içinde ayaklanma oldu ve bastırıldı.

Portekiz'de hükümete karşı devrimciler kesin tavırlarını koydular. Yönetime işçiler geçiyor.

Fransa'da ordunun sendikalaşması eylemine katılan 12 şubay tutuklandı.

ARALIK

Mavulai gerillaları özgürlük için Hollanda'nın Beilen kenti yakınında bir treni yolcularıyla birlikte rehin aldılar. Amsterdam'daki Endonezya Büyükelçiliği de gerillalar elinde.

Nato savunma Bakanları Avrupa ile ABD arasındaki silah alışverişinin dengesizliğini görüşüyorlar.

Nato toplantısında Türk-Yunan anlaşmazlığı ittifakı ne denli anlaşmazlığın ittifakı ne kadar zayıflatacağı görüşülüyor.

Silahlı 6 şahıs OPEC'in Viyana'daki merkezini bastı. Petrol zenginlerinin bakanları rehin alındı.

Rehineler gerillalar önce Cezayir'e sonra Libya 'ya getirildi. Gerillaların elinde 5 bakan var.

Gerillalar son OPEC rehinelerini de serbest bırakarak teslim oldular.

Arjantin'de gerillalar bir cephaneliğe yaptıkları baskında 46 gerilla 11 asker öldü.

Lübnan'da çatışmalar sürerken Başbakanın evi bombalandı.

ÖRGÜTTEN HABERLER

TARSUS'TA HASAN BOZKURT BAŞKAN SEÇİLDİ

Geçen sayımızda kurulduğunu bildirdiğimiz Tarsus Şubemiz Genel Kurulu 2I Aralık Pazar günü yapıldı. Yapılan seçimler sonucunda Hasan Bozkurt Başkanlığa getirildi.

İşçilerin büyük bir ilgi gösterdiği genel kurula Tarsus ve çevresinde bulunan işçi kuruluşlarının temsilcileride konuk olarak katılmış ve izlemiş lerdir. Divan Başkanlığına Sendikamız Genel Sekreteri Hasan OKYAR, Başkan Vekilliğine Genel Merkez Danışmanı M. Naci TUNCEL, yazmanlıklara Murat ÖNER ve Hasan AYGÜN seçilmişlerdir.

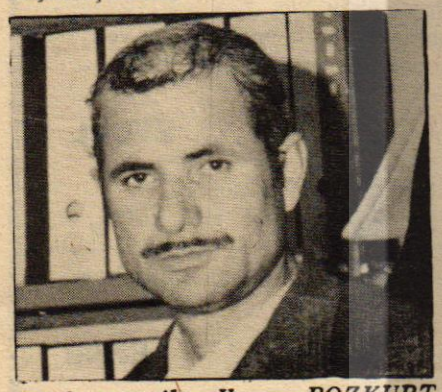

Başkan seçilen Hasan BOZKURT

Genel Kurulda konuşan Genel Sekreter Hasan OKYAR, Tarsus'ta şube kurulması nedenlerini belirterek, ülkemizde sendikalaşmanın güçlü örgütler aracılığıyla olacağını söylemiştir. Türkiye de güçlü sendikal örgütlenme ye 1963 yılında Çalışma Bakanı olan Bülent ECEVİT'in sağladığını açıklayarak bu çalışmaları övmüştür.

Hasan OKYAR konuşmasını şöyle sürdürmüştür:"Bu sendikalaşmanın, güçlü örgütlerin işçilere daha çok yararlı olduğunu anlayan işverenler yeni yeni sarı sendikalar kurdurarak, işçileri aldatıp kendilerine kul yapmaya çalıştılar. Bu olumsuz gelişmeye Türk-İş'te açıkça yardımcı olmaya başladı. O zaman Genel-İş Türk-İş'i yıllarca bu tür davranışlardan vazgeç mesi için uyardı. Fakat dinletemedi; Türk-İş yönetimini oluşturanlar Genel-İş'e kulak tıkadılar. Fakat işçiler Genel-İş bu davranışlarından bilinçlenerek Türk-İş'e baskı yapmaya baş - ladılar. Bu gelişmelerden korkan ve arkasındaki kitleleri oluşturarak bilinçli işçileri toplayan Genel-İş'ten , Türk-İş işkolları yönetmeliğini değiştirip kurtulmak istedi. Sendikamızı yıpratmaya çalıştılar. Biz de böyle bir kuruluşta, kendini inkâr eden, işçiden kopan Türk-İş'te kalmak istemedik ve 3 Ağustos 1975'de olağanüstü Genel Kurulda ayrıldık!'

Konuşmasında partiler üstü politikayı da eleştiren Hasan OKYAR bu konuda da "Türk-İş'in takip ettiği "Partilerüstü" politikası gibi yutturmaca ve işçilerin seçme seçilme hakkını satın alıcı uydurmacasına uyamazdık bu nedenle ayrıldık." diyen, Genel Sekreter Okyar çeşitli sendikal, işçi sorunları ve ülkenin diğer sorunlarına değinerek konuşmasını tamamladı.

Başkanlık için Mehmet Şıh Göksun, Şeref Sel ve Hasan Bozkurt aday oldular. Yapılan seçimlerde başkanlığa Hasan Bozkurt getirildi. Yapılan seçimler sonucunda; Yönetim Kuruluna; Celâl İzge, Şeref Sel, Y. Kemal Tepretmer , Hasan Aygün, Suphi Elibol ve Selahattin Cangüven, Denetim Kuruluna; Mustafa Demir, Hacı Başaran ve Celâl Ergüzeroğlu, Onur Kuruluna; Necmettin Özdemir, Mahmut Dik ve Ali Çiftci getirildiler.

Genel-İş EMEK yeni seçilen Başkan ve yöneticileri kutlar, işçinin sınıf kavgasında başarılar diler.

DÜĞÜNLER

Hani çifte davul gümbürtüsünde
Karşılıklı diz vurmuştuk
Parmaklarımız demir çubuk gibi
Kenetliydi birbirine.
Zurnanın çoşkusundan
Naralar atmış,
Gülmüş, eğlenmiştik sabaha dek...

Bugün neden ayrısın benden
Halkımın düğününde neden yoksun
Belki içki yok, Davul yok
Halay yok...
Ama can kardeşim
Düğün sonunda halkımın
Özgürlüğü girecek gerdeğe.
Gel...
Nasıl senin düğününde
Parmaklar kenetlendiyse birbirine
Saflarımızda da bugün
fikirler kenetlensin.
Nasıl halayda naralar attıysak
Halkımın düğünde de
Türküler söyleyelim özgürlük üstüne...

aydın'da ismail gülbaş yeniden seçildi

Aydın Şubemiz 6. Genel Kurulu 28 Aralık Pazar günü yapıldı.

Şube Başkanlığına yeniden İsmail Gülbaş seçildi.

Kalabalık, konuk ve işçinin izlediği genel kurulda açış konuşmasını yapan İsmail Gülbaş: "3 yıl önce 5. genel kurulu yaparken belirttiğimiz sıkıntılar, ekonomik çıkmazların hiç bir çözüm görmeden aynı durumu korumaktadır. Ülke üç yıl önceki durumdadır."diyerek ekonomik bunalımın nedenlerini sıralamış çözüm yollarının bulunmasi gerekliliğini belirtmiştir.

Gülbaş, "İşçilerin siyasal etkenliğinin ancak bir siyasal parti çatısı altında toplanarak iktidara gelebiliriz. İşçinin kendinden yana olan siyasal kuruluşun iktidarında mutluluğa kavuşacaktır." diyen Gülbaş işçilerin tek siyasal kuruluş çatısında toplanılmasının gerekliliğini ortaya koymuştur. MC iktidarı ve Türk-İş'in ortaklaşa olarak Genel-İş'i parçalama oyunlarının inançlı ve devrimci Genel-İş üyelerince bozulduğunu , MC ve ortağına gerekli dersin verildiğini belirtmiştir.

Gülbaş konuşmasını şöyle sürdürmüştür ;

" 40 TL. Asgarî ücretle I Kg. beyaz peynirin alınmadığı bu bozuk düzende bugün emekçilere kuru fasulye bile lüks olmuştur. İşçilerin çocukları Anayasa'nın buyruğu olan"eğitim eşitliği"nden yararlanamıyor. 40 TL. asgarî ücret ile 5000 TL. yıllık geliri olan köylü ailesinin çocukları okulda işverenin çocukları karşısında eşit değildir. Bu denge, işçi ve köylü tarafına ancak bu düzenin çarkları ters çevrildiği zaman bozulacaktır. Bu da işçi ve köylülerin kendinden yana olan siyasal partinin iktidara gelmesiyle olacaktır.,,

İsmail Gülbaş işyerlerinde referandumun gerekliliğini belirterek referandumun yasalaşmasını istemiştir. SSK'nın daha düzenli ve işçi yararına değişiklikler yapmasını isteyen Gülbaş, "SSK'nın ilaç fabrikasını kurması MC iktidarı tarafından engellenmiştir. Bu tutumları da Türk işçisinden yana değil, çok uluslu yabancı ilaç tröslerinden yana olduklarını bir kez daha ortaya koymuşlardır. Çöküş içinde ve işçiye ihanet içinde bulunan Türk-İş her konuda olduğu gibi bu konuda sesini çıkartmamış, MC ile işbirliğini sürdürmüştür. Türk-İş, Türkiye emekçilerinden gerekli dersi alarak çöküp gitmektedir" diyerek konuşmasının sonunda faşizan baskıların arttığını, yurtsever memur ve öğretmenlerin baskı altında tutularak, partizanca tayinler yapıldığını belirtmiştir. "Tüm bunların sorumlusu işçi aleyhtarı MC iktidarının eseridir."demiştir.

Gültepe Belediye Başkanı Aydın Erten, Muğla Belediyesi'nden Hüseyin Ülkü, siyasal parti temsilcileri, Genel-İş İzmir, Nazilli, Afyon, Denizli örgüt başkanlarının ve diğer işçi kuruluş temsilcilerinin konuk olarak bulunduğu Genel Kurul'da Divan Başkanlığına Genel Başkan Abdullah Baştürk seçilmiş, yardımcılıklarına İzmir 3. No'lu Şube Başkanı Mehmet Dinç, İzmir 4. No'lu Şube Başkanı Saim Akbulut getirilmişler, yazmanlıklara ise Denizli Şube Başkanı Osman Namaldı ve Afyon Şube Başkanı Ali Osman Karcı seçilmişlerdir.

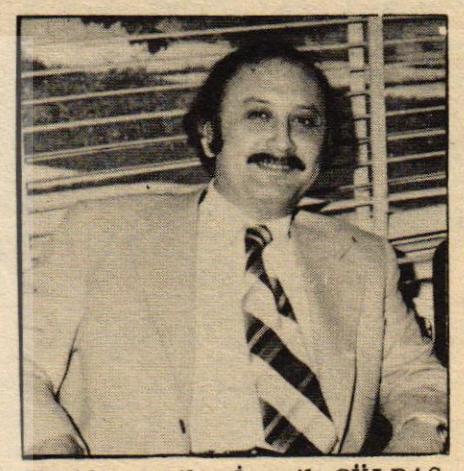

Yeniden seçilen İsmail GÜLBAŞ

Genel Kurulda divan başkanlığını, yürüten Genel Başkan Abdullah Baştürk yaptığı konuşma da sağ ve solun tanımlamasını yaparak, Yeraltı servetlerinin, devletleştirilmesini isteyenleri suçlayanların asıl suçlu olduğunu söylemiştir. Genel Başkan Baştürk konuşmasını şöyle sürdürmüştür. "Yıllarca işçi sınıfını ücret politikası içine iten ve onları10-I5TL gibi paraya satan Türk-iş gerekli cevabı gene bilinçli ve sınıf kavramına ulaşmış devrimci işçilerden almıştır. İşçiler siyasal bilince erdikçe kendi yanlısı olan siyasal kuruluşlarda görev alarak o partinin gövdesini teşkil edeceklerdir.

Tüm işçileri 1976 yılında güçlü bir savaşa gireceklerdir. Artık 10-15 liralık ücret politikası bitmiştir. Yerine sınıf kavgası, siyasal etkinlik kavgası almıştır

Konuklardan Aydın Erten hükümeti suçlayarak faşizan baskıları eleştirmiştir. Saim Akbulut ise işçi sınıfının bir bütün olduğunu Türk-iş'in işçileri bölemiyeceğini söylemiştir.

Konukların konuşmasından sonra yapılan seçimlerde İsmail Gülbaş yeniden Başkanlığa seçilmiştir. Yönetim kurulu üyelikleri için yapılan seçim sonuçları şöyledir:

Azmi Dönmez, Muzaffer Eskici, Mustafa Kocaman, Ali Çaprak, Erol Atalay, Yusuf İyigör, Rüştü Aslantaş, Mehmet Güney, Süleyman Bulut, İbrahim Deniz, Şevki Kırova.

Onur Kurulu üyeliklerine: Nahit Verengi, Ahmet Öztaş, Nural Edizoy ve Denetleme kurulu üyeliklerine ise Hüseyin Dülger, Mustafa Başurgan, Murat Yelgezer seçilmişlerdir.

Genel-iş EMEK İsmail Gülbaş ve çalışma arkadaşlarını kutlar, işçi sınıfının devrimci kavgasında başarılar diler.

TÜRK-İŞ'İN İŞÇİ SINIFINA SON İHANETİ

Sarı Sendikacılığın çok güzel örneklerini veriyor maşallah Halil Tunç ve ortakları. MC iktidarının işçi sınıfına karşı aldığı tavır tüm kamu oyunca bilinmektedir. İşçiler üzerinde baskılarını sürdüren MC iktidarı 400 bin işçiyi memur yapmayı kararlaştırmıştır. Bu çalışmalarınıda yoğunlaştırmıştır. Ama Türk-İş yöneticileri bu konu da kesin bir şey söylememişlerdir. Bazı sendika, başkanları genel grev isteminde bulunmuşlarsa da, Türk-İş yöneticileri Turhan Feyzioğluyla bir toplantı yaparak, Hükümetin işçileri memur yapma kararına "EVET" dediklerini açıklamışlardır.

8 Aralık tarihli gazetelerde bir haber vardı; "Türk-İş genel direniş yapma kararı aldı." Bu habere göre Meclis Başkanları 24 Aralık'a kadar seçilmez ise bir saatlik genel direniş yapacaklermış. Halil Tunç'un bu açıklaması üzerine Ankara Ticaret Odası ve MEES başkanları 10 Aralık tarihli gazetelerde çıkan demeçlerinde "Türk-İş'in genel direniş kararını hayret ve üzüntü ile karşılıyoruz". Anlaşılan Tunç sürekli işbirliği içerisinde olduğu patronlardan habersiz bu demeci vermişti. Çünki aradan 16 gün geçti ve 24 Aralık'ta Meclis Başkanları seçilemedi. Ama 24 Aralık tarihli gazetelerde şu haber vardı; "Meclis senato'da dün başkan seçilemedi; Türk-İş bugün yapacağı uyarı grevini erteledi...." Bu olayın bir kez daha ortaya koyduğu açı ğerçek şu sayın Türk-İş yöneticileri işverenler - den izinsiz hiç bir eyleme giremezler. İşte böyle işcidir bu yöneticiler. Haftalar öncesi açıklamayı yapacaksın patronlar ihh demezlerse eylemi erteleDiğini açıklayacaksın. İşte böyle bedava işçi ledirliği böyle olur.

Eğer Tunç patronlardan vize alıp bu eylemi gerçekleştirebilseydi; büyük bir iş yapmış gibi piyasaya çıkıp "Türk-İş şöyle güçlü böyle güçlü gördünüzmü meclis başkanlarını bile seçtirdi" diyecekti. Ama buna işbirliği yaptığı sermaye sınıfı olanak vermedi. Birde Tunç şu gerçeği görmeye başladı; Artık işçi sınıfı kendi örgütünü tutmuyor. Bilinçlenen ve sınıf kavramına erişen işçiler bu oyunlarla Türk-İş'te kalmıyor. Bu yukarı da belirttiğimiz işverenlerden alamadığı onay ve işçinin kendisinden yana olmadığı nedenleriyle eylemden kaçtı. Tıpkı gücü kalmayan, çöken kişiler gibi ...

Aslında Tunç işbirliği yaptığı işverenleri kırmamak için onlardan izin almadan eyleme gitmek değil, demeç bile veremez. Girdiği eylemler tümden şike eylemlerdir. İzmir'deki gibi! İzmir direnişi yapıldı yapılmasına ama sonuç ne oldu? Kimlerin işine son verildi? Bu sorunları biz yanıtlayalım; hiç bir olumlu sonuç alınmadı, ayrıca iştin atılan işçilerin tümü sınıf bilincine inanmış devrimci işçilerdi. Bu devrimci işçilerden işverende kurtulmak istiyordu. Türk-İş'te....

Geçtiğimiz ay içerisinde işçileri, memur yapma eylemleri artmış bunun ilk uygulaması SSK Genel Müdürlüğünde başlamıştı. Bu uygulamayı durdurmak ve protesto etmek amacıyla 22 Aralık Pazartesi günü SSK Genel Müdürlüğünde çalışan 2bin işçi direnişe başladı. Kötü hava koşullarının egemen olmasına rağmen direniş büyük bir coşkuyla başladı ve sürmektedir. Bugün direniş'in 9. günü eylem aynı güç ve tazelikle devam etmektedir. 2 bin işçi işverenin çeşitli oyun ve tehditlerine, karşın Yiğitçe savaşmaktadır. Direniş DİSK'e bağlı Sosyal-İş sendikası tarafından uygulanmaktadır.

SSK Genel Müdürlüğünde sürdürülen başarılı direnişi İstanbul'da SSK'nın çeşitli ünitelerinde çalışan işçilerinin direnişi izledi. İstanbul'da 6500 işçinin katıldığı direnişe sağlık ünitelerin de çalışanlarda katıldı. Sağlık ünitelerinde çalışan işçilerin şimdiye değin Türk-İş'e bağlı sağlık-iş'in üyeleri olduğu sanılmaktaydı. Oysaki bunun asılsız olduğu bu direnişi sağlık ünitelerinde devrimci Has-İş'in yürütmesiyle, ortaya çıktı. Türk-İş sağlık-İş'te üye kalmamış.

Bu gerçeği geçte olsa gören ve Türk-İş'ten hiçbir yardımın gelemeyeceğini anlayan Sağlık-İş sendikası yöneticileri Ankara Sağlık ünitelerinde, çalışanları ellerinde tutabilmek için 26 Aralık günü direnişe geçeceklerini açıkladılar. Yöneticiler bu kararı cafcaflı bir basın toplantısı ile kamu oyuna duyurdular. TV de haklı olarak 26 Aralık Cuma günü bu haberi saat 20.00 de verdi.

Bu haberden bir iki dakika sonra Türk-İş'in ünlü ve şöhretli başkanın resmi gözüktü ve spiker şunları söyledi; "SSK'da direniş yasa dışıdır. Bu eylemi karşıyız. Bu nedenle Sağlık-İş sendikasına gerekli talimeti verdi, Pazartesi günü yapılması açıklanan direniş, yapılmayacaktır."

İşte Türk-İş yöneticilerinin yeni bir satışı! Bu oyun çok güzel sergileniyor. Alt kuruluş eylem yapacağım diyor üst kuruluş "Hayır" diyor. Nedeni şu MC ve Patronlar gücenmesin. Biz bu konuda yargı ve yorumu işçi sınıfına ve kamu oyuna bırakıyor.

Şunu da belirtmekte yarar vardır. Türk-İş SSK Müdürler Kurulunda iki temsilcisi bulunmaktadır. Bu temsilcilerden birisi her ne kadar Tunç'a karşı ise de, 20 bin işçiyi memur yapma kararına oda diğeri gibi "Evet" demiştir. Türk-İşçiler her halde kendinden olmıyanları işçi saymıyorlar. Oysa ki, kaç kişileri kaldı bilmem ama kısa bir dönem sonra sadece Türk-İş'in görkemli, binası ve tabelası kalacak. Tüm İşçiler kendilerinden yana devrimci kuruluşlarında örgütleneceklerdir. İşçiler Türk-İş yöneticilerini MC ve patronlarla baş başa bırakarak cezalandırmaktadırlar. Artık Tunç ve ortakları tarihin karanlığında kaderleriyle başbaşa kalmışlardır. Onları, işçi sınıfına ihanet ederek sattıkları MC ve patronlarda kurtaramayacaktır.

TÜRK-İŞ DRAMI

Akın SİMAV

RAHMETLİ Seyfi Demirsoy sağken Ankara kulislerinde şöyle konuşuluyordu:

"- Seyfi Demirsoy ancak Cumhurbaşkanı ile görüşür. Halil Tunç da Başbakanla!"

Gerçekden de, Demirsoy böyle söylermiş çevresindekilere.. Yâni, Türk-İş'in Genel Başkanlığı Türkiye'de Cumhurbaşkanlığı ile eşdeğer tutuluyor. Bu söylenti epeyce yaygınlaşmış olacak ki, Demirsoy Meclis koridorlarına gördüğünde milletvekilleri fısıldaşırlardı:

"- Bak bak.. Cumhurbaşkanı geliyor.."

Türkiye'de, bazı büyük sosyal kuruluşların siyasal kuruluşların da önünde gittikleri söylenir. Bu söylenti hayli de yaygındır.. Denir ki:

"- Türk-İş bir siyasi parti kursun, Türkiye'de iktidara gelir.."

Ya da:

"- Türk-İş hangi siyasi partiyi desteklerse seçimi o parti, kazanır.."

Fakat Türk-İş bu görüntüden memnun olurken, özellikle Demirsoy görüntüyü riske etmemeğe büyük bir dikkat gösteriyordu. Demirsoy öldükten sonra anlaşıldı ki, Türk-İş'in büyüklüğü, aslında Demirsoy'un aklının büyüklüğünden ileri geliyormuş..

Yani, Demirsoy kendisini Cumhurbaşkanı ile eş tutmakta yerden göğe kadar haklıymış..

Bize kalırsa, Demirsoy'un kemikleri sızlıyordur şimdilerde.. Türk-İş gaf üstüne gaf yapıyor, pot üstünü pot kırıyor. Alın geçen Haziran ayında yapılan İzmir'deki bir günlük genel grevi. Kimin umurunda oldu?

Eğer, elektrik santralinde çalışan 2-3 yürekli işçi olmasaydı bu grev fiyaskonun da fiyaskosu olacaktı. Eğer bu işçiler şarteli indirmeyip de şehir cereyanını kesmeselerdi böyle bir grevden kimsenin ruhu bile haberdar olmayacaktı..

Hoş yine de herkez bildiğini okudu ya..

Sonra n e oldu? Olan şarteli indiren 3-5 gözüpek işçiye oldu. "Bütün sorumluluğu ben üzerime alıyorum. Dokunulmazlığımın kaldırılması pahasına" diye nutuklar atan Halil Tunç toz oldu. Bu bir günlük grev Vali Erbuğile emniyet Müdürü Gürbüz Atabek gibi iki yetişkin yöneticinin meslek hayatının sonu oldu. Türk Polisi ile Türk işçisini karşı karşıya getirmeyen bu iki yönetici Haziran olayı ile meslek hayatlarının sonuna varıverdiler. Bu durumda Türk-İş ne yaptı? Koskoca bir hiç..

Gelelim son genel grev öyküsüne.. Türk-İş günlerce önceden bildiriler yayınladı ve eğer, 24 Aralık gününe kadar Meclislere başkan seçilmezse Türkiye'de bir günlük genel grev yapacaklarını ilân etti.

Biz İzmir'de yapılan Haziran grevinin nedenli bir fiyasko ile sonuçlandığını bilmediğinizden, Allah varya, Türk-İş'in bu işi de fiyaskoyla bitireceğini artık tahmin ediyorduk. Basın ön - ceki akşam Türk-İş'in alacağı grev kararını bekledi.

Ve, Türk-İş'in Başkanlar toplantısında dağ fare doğurdu. ve şu açıklama yapıldı:

"- Bu uyarı kararımız geç de olsa, siyasi partilerimiz üzerinde etkili olmuş, Meclislerin Başkanlarını bir iki gün içinde, seçme eğilimi kuvvet kazanmıştır."

İşte bu cümleler, kaçmanın bir başka yoludur. Ama, kaç - mak kurtulmak mıdır? O biraz şüpheli.. Malûm ya, yiğitliğin, 99'u kaçmaksa birisi de görünmemektir. Gel gör ki, bu kaypaklıklar bilinçli Türk hakkının gözünden kaçmıyor.

Türk halkına göre artık Türk-İş bir "hikâye" olmuştur: Tıpkı şu yalancı çobanın hikâyesi gibi...

Şimdi Türk-İş çıkar da:

"- Meclis Başkanı bizim sayemizde seçildi:" der mi der..

(DEMOKRAT İZMİR)

DÜNYADA işçi eylemleri

başarılar ve olayla yüklü bir yıl

İspanya da Franco yönetimini eleştiren İspanyol işçileri

• OCAK

İspanya'da Franco yönetimine karşı greve başlıyan Maden İşçilerini desteklemek için 13 bin işçi dayanışma grevine başladı.

Almanya'da işsizlik ile ilgili dava sayısı 60 bine ulaştı.

Amerika işsiz kalan işçiler protesto eylemine başladılar.

• ŞUBAT

Japonya'da sendikalar işverenlerle mücadeleye başladı.

• MART

Danimarka'da işsiz işçi oranı %97'e ulaştı.

İtalya'da grevler tüm ülkeyi sardı. İşsiz sayısı milyonun üzerinde.

• NİSAN

Aralarında 6 bin Türk işçisinin de bulunduğu 11 bin işçi yürüyüşe geçti.

Valswagen firması'na bağlı "Avdi-Nso" fabrikalarının kapanması üzerine işçiler eyleme geçti.

Portekiz'de işçiler istemedikleri yöneticilerin işine son veriyorlar. İşine son verdikleri yöneticileri kapı dışarı eden işçiler yönetime kendileri geçiyor.

İşsiz sayısının 1 Milyona ulaştığı İngiltere'de 20 bin çelik işçisi işten çıkartıldı.

Tüm sanayii ülkelerinde işsizlik çığ gibi büyüyor.

• MAYIS

Arjantin'de işçiler genel greve gittiler. Çatışmalar başladı.

Almanya'da DGB'nin düzenlediği protesto yürüyüşü

• HAZİRAN

Faşist İspanya yönetiminin Bask bölgesinde yaptığı baskılar son hadde geldi. Faşist Franco yönetimini protesto etmek amacıyla Bask Bölgesinde 200 bin işçi " Mücadele günü " ilân ederek greve başladı.

Arjantin'de genel greve giden ve %100 zam isteyen işçilerin isteklerini Eva Peron kabul etti.

• TEMMUZ

Fransa'da Cumhurbaşkan'ın tutumunu pretesto eden onbinlerce işçi Paris'te eyleme başladı.

Eva Peron işçilerin isteği üzerine Arjantin Hükümetini değiştirdi. İşçiler "Kabine, tutumunu değil yalnız kişileri değiştirdi" diyerek memnun olmadıklarını bildiriyorlar.

• AĞUSTOS

Arjantinde eylemler sürüyor.

Portekiz'de işçiler Hükümetle çatışıyor.

• EYLÜL

Hollywood'da 1946'dan bu yana ikinci büyük grev başladı. Tüm sinema set oyuncuları grevde.

Almanya'nın en büyük sendikasının Lideri casuslukla suçlanarak tutuklandı. Duerrbesk'in Doğu Almanya hesabına çalıştığı belirtiliyor. Devletten yardım alamayan Newyork Belediyesi 46 bin işçinin işine son veriyor.

ABD liman işçilerine grev yasağı kondu.

İngiltere'de işçi sendikaları, hükümetin enflasyonla mücadele politikası plânını kabul etdi.

İngiliz Ulusal Deniz İşçileri Sendikası faşist şili yönetimini protesto etmek amacıyla Şili'den gelen gemilerde çalışmıyorlar.

Etyopya'da sendikacılar demokrasi istiyorlar. 183 Sendikanın temsilcisi tarafından hükümete verilen 10 maddelik ültimatomda isteklerinin bir ay içerisinde, gerçekleşmezse eyleme geçecekler.

İtalya'da 220 bir demir yolu işçisi greve başladı.

Tüm dünya işçileri, İspanya'yı protesto yürüyüşüne çağrıldı.

İtalya'da greve posta işçileri'de katıldılar. İtalya'da hayat felce uğradı.

Buenos Airesli doktorlar ücretlerine zam isteyerek genel greve gittiler.

Etopya'da askeri rejim grevlere karşı baskı uyguluyor.

• EKİM

Bir örgüt tarafından ele geçirilen Madeira Radyosu yapı işçilerince çarpışmayla bölücü örgütün elinden geri aldılar. Çarpışmada yüzlerce işçi yaralandı

Portekiz'de çeşitli işyerlerinin sahibi bulunan bir İsveçli işadamı fabrikalarından lokavta gitmesi üzerine aynı işverenin bir oteline işçiler el koydu.

İngiltere'nin Southampton limanın da bir feribotla işçiler greve gittiler ve yolcuları hapsettiler.

Avustralya'da işçiler, bütçeyi redden muhalefet a leyhinde desteklendiklerini açıkladılar.

Arjantin'de hükümet 6 ay süre ile grev yasağı , koydular.

Arjantin hükümeti, işçilerin genel grevle elde ettikleri toplu sözleşmenin ücretlere ilişkin hükümlerini askıya aldı.

F. Almanya'da işçiler "ücretlerinin dondurulması" önerisine karşı ücret zammı istediler.

• KASIM

Fransa'da yeni bir grev olalgası tüm ülkeyi sardı. Havaalanlarını işgal eden işçilerle polis çatıştı.

Avustralya'da 40 bin işçi politik amaçla genel , greve gitti. Lizbonlu işçiler hükümet üyelerini 37 saat rehin tuttular. Başbakan Asevedo ve diğer bakanları parlemento binasında 37 saat rehin tutarak isteklerini kabul ettirdiler.

Japonya'da bir milyon kamu sektörü işçisi genel greve gittiler.

Portekiz'de Haberalma Bakanlığı işçilerve işgal edildi.

Fransa'da ordu içinde kurulan sendike olaylara , sebep oluyar. Subaylar sendikalaşma hakkı istiyor.

İngiliz hastanelerinde çalışan 19 bin asistan protesto eylemine geçtiler.

Asistanlar fazla çalışma ücretlerini protesto etmek için direnişe geçtiler. Hastanelere hiçbir hasta kabul edilmemekte.

Fransa'da sokak kadınları da sendikalaşarak haklarını savunmaya başladılar.

• ARALIK

Etopya'da askeri hükümet Sendike Liderlerini tutukladı. Uluslararası çalışma örgütü hükümetin bu tutumunu yererek işçi liderlerinin serbest bırakılmasını istedi.

Bolivya'da işçilere çeşitli işkenceler yapılıyor. Askeri Hükümet sendikacıların birçoğu tutuklandı ve yurt dışına sürüldü.

Onbinlerce işçi Madrid'de genel grev yapıyor . İşçiler siyasal tutukluların bir an önce özgürlüğe kavuşturulmasını istiyor. Bu genel grev tüm İspanya'ya yayılıyor. İşçiler soruna kadar direneceklerini açıklamışlardır.

Paris'te hükümetin tutumunu eleştiren işçiler

TÜRKİYE'DE işçi eylemleri

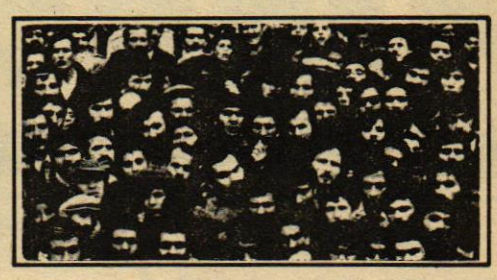

GREV VE LOKAVT DOLU 1975

1975 yılı işçi olayları ile yüklü olarak başladı, yüklü olarak sona erdi. 1975 yılı lokavtlar grevler ve direnişlerle dolu olarak geçti. Ağustos ayı başlarında sona eren sıkıyönetim döneminde grevler yasaklandı, lokavtlar serbest bırakıldı. 1974 yılında başlayan bazı grevler devam etti. Geçtiğimiz yılların işçi eylemlerini şöyle sıralayabiliriz:

• OCAK

İzmir'de Şark Sanayii işvereni 40 işçiyi işten attı ve yeni yılın ilk işçi olayı başlamış oldu. Arkadaşlarının işten atılmasını protesto eden tüm işçiler direnişe geçtiler.

Sümerbank'a bağlı 29 işyerinde 30 bin işçi için grev kararı alındı.

Şark Sanayii işvereni işçilerin isteklerini kabul etti ve direniş sona erdi.

TEK-İŞ DİSK'e katılma kararı aldı.

PETKİM-İŞ Aliağa Rafinerisinde greve başladı. Hükümet grevi durdurdu.

PETKİM-İŞ DİSK'e katılma kararı aldı.

Sendike seçme özgürlüğü isteyen 2 bin işçi İstanbul'da polisle çatıştı.

Uniroyal Lâstik Fabrikası'nda 850 işçinin yürüttüğü grev sona erdi.

• ŞUBAT

Dört şehirde Ordu Yardımlaşma Kurumu'nun mağazalarında grev uygulaması başladı.

Çift Geyik Karaca Örme Fabrikası'nda 470 işçi greve başladı.

Tekstil işverenleri lokavt ilân edeceklerini açıkladı.

Sıkıyönetim İstanbul'da grev ve lokavtları yasakladı.

Northern işçileri "Sendika seçme özgürlüğü" için direnişe başladılar.

• MART

İzmir'de Pamuk Mensucat işvereni 1500 işçiyi işten çıkartarak lokavt ilân etti.

İzmir'de Sosyal-İş S.S.K.'da hak alma grevine başladı. Mahkeme Sosyal-İş'in grevini durdurdu.

9 İlde 5 bin SSK işçisi greve başladı.

Holsan Tarım Aletleri ve Makinaları ve İvaz İmalât işverenleri yasa dışı lokavt ilân etti.

DİSK, Tunç ve Türk-İş'in Demirel'le işbirliği yaptığını açıkladı.

1975'in grevlerinden biri

• NİSAN

TEKBANK-İŞ DİSK saflarına katıldı.

Nobel İlâç Sanayii'nde direnişe başlayan işçileri polis dağıttı.

Eczacıbaşı'nda başlayan direniş durduruldu. Deniz işkolundaki grev izine bağlandı.

• MAYIS

Turgutlu, İzmir yöresindeki 28 tuğla fabrikası işverenleri lokavta gitti.

Ulaş-İş Sendikası'nda başkanlık mücadelesi kanlı bir şekle dönüştü; bir kişi vuruldu.

Vehbi Koç'a ait Merkez Ticaret'te işveren, işçilerin sendikalaşmak istemesi üzerine lokavt ilân etti.

ORKO'da çalışan tüm sendikalı işçilerin işine son verildi.

GAMAK Fabrikası'nda iki işçi temsilcisinin işine son verilmesi, 800 işçinin direnişe başlamasına neden oldu.

DİSK Mitinginden bir görünüm

• HAZİRAN

İşçiler İzmir'de "Uyarı" direnişi yaptılar. İzmir'de tüm çalışmalar durdu. İşverenler bu eylemin yasa dışı olduğunu ilân etti. MC Hükümeti işverenlerden yana çıktı. Bazı işçiler tutuklandı.

Turyağ Fabrikasında BESİN-İŞ greve başladı. 1210 işçinin katıldığı Turyağ'da işveren lokavt ilân etti.

• TEMMUZ

İşçiler greve başlayınca, Güküoğlu Madeni Eşya işvereni fabrikayı kapadı.

Ambarlı Santralı İnşaatı işçileri greve gitti.
Radar Reklâm'da işveren lokavt ilân etti.
Çamgaz'da grev sürerken işveren lokavta gitti.

• AĞUSTOS

Sıkıyönetim kalktı ve grevler başlıyor. İlk olarak, Orko'da işçiler grev yaptılar.

Bursa'da 5200 işçinin çalıştığı 4 fabrika da grev kararı alınmasına karşın işverenler lokavt ilân etti.

Hilton Oteli'nde çalışan 450 işçi direnişe başladı.

Sungurlar A.Ş.'ne bağlı Anbarlı Santralı onarım şantiyesinde çalışanlar greve başladı.

Turizm-İş Çınar Otel'de greve gitti ve 300 işçi grevde.

Gamsen Garanti Bankası Merkez ve şubelerinde, greve başladı.

Karadeniz Bakır İşletmeleri Samsun ünitelerinde çalışan ve DİSK Maden-İş üyesi 400 işçi işten çıkartıldı.

53 gün süren Besim-İş'in yürüttüğü grev anlaşmayla sonuçlandı.

48 çoban sendikalı oldu ve sözleşme imzalandı.

Zonguldak Kozlu kömür ocaklarında çalışan 10 bin işçi direnişe geçti.

DİSK Maden-İş'in Elektrometal'de 500 gündür sürdürdüğü grev anlaşma olması üzerine sona erdi.

Tariş İplik Fabrikası'nda 600 işçi direnişte.

Kozan'da 250 maden işçisi greve başladı.

1975'in ilk grevi Aliağa Rafinerisinde

• EYLÜL

DİSK'in düzenlediği "Demokratik hak ve özgürlükler için mücadele" mitingi Taksim Meydanı'nda yapıldı.

Adana'da pamuk toplama işçileri aldıkları ücreti az bularak direnişe başladılar.

Bursa'da Lokomotiv Yan Sanayii işverenleri lokavt dediler.

• EKİM

Sigara-İş DİSK'e katılma kararı aldı.

Nusaybin'de 8 bin pamuk toplama işçisi ücretleri az bulduklarından ötürü eyleme başladılar.

Sosyal-İş Ankara SSK Hukuk İşleri Müdürlüğü'nde greve gitti.

Bayındırlık Bakanlığı'nda 300 işçi grevde.

Mersin, Anadolu Cam'da iki sendika ortak direnişe başladı.

Buca Verem Savaş Dispanseri'nde 107 işçi direnişe geçti.

Bayındırlık Bakanlığı Onarım Dairesi'nde grev.

• KASIM

GES-İŞ Genel Kurulu yapıldı Türk-İş'ten ayrılarak DİSK'e geçildi.

Antalya Pil Fabrikası'nda çalışan 272 işçi greve başladı.

İnegöl İSTAŞ'da çalışan işçiler fabrika kapılarını kaynaklayarak direnişe başladılar. Direnişe işçi aileleri de katıldı.

Sungurlu'da grevci işçilerle grevi engellemek isteyenler arasında çatışma çıktı. Birçok işçi bu olaylarda yaralandı.

Türkiye-Irak Boru Hattı yapımındaki 800 işçi direnişe geçti.

Beykoz Deri ve Kundura Fabrikası'nda işveren 1900 işçiyi işten çıkarttı.

800 işçinin sürdürdüğü Sungurlar direnişi 115 gün sonra anlaşma ile bitti.

Dewelux işçileri işverenin bir işçiye hakaret etmesi üzerine tüm işçiler direnişe geçtiler.

• ARALIK

BESİN-İŞ Genel Kurulu yapıldı ve bu kurulda DİSK'e katılma kararı alındı.

Çağdaş Metal-İş Başkanlar Kurulu toplanarak, DİSK Maden-İş'e geçme kararı aldı.

Bağımsız TİS'de DİSK'e katılıyor.

Komandolar Çiğli İplik Fabrikası'nda çalışan Tekstil üyesi işçilere saldırdılar.

Ülkü Ocaklarının düzenlediği saptanan bu saldırıda 42 işçi yaralandı.

Sherton Oteli'nde çalışan 490 işçi direnişe başladı. İşçiler Amerikalı işverenin tutumunu yerdiler.

SSK'da çalışan işçiler, MC Hükümeti'nin kendilerini memur sayması üzerine SSK Genel Müdürlüğü'nde direnişe başladılar. Direnişi sürdüren işçiler "İşçi sayılana değin uğraş vereceğiz" diyorlar.

BİRAZDA GÜLELİM

PAHALI YEMEK

Piyangodan yarım milyonluk ikramiyeyi kazanan iki gariban İstanbul'a gelmişlerdi. Evvelâ bir lokantaya gittiler ve listedeki en pahalı yemeklerden ısmarladılar. Bir ara arkadaşlardan biri yan masada bir adamın hardal kavanozundan bir parça alıp tabağın kenarına koyduğunu gördü. Yanındakini dürttü:

— Bak, bak, kimbilir ne kadar pahalı yemek ki, bu kadar az alıyor, dedi.

Sonra garsonu çağırdı. Hardal kavanozunu işaret ederek:

— O nedir? dedi.

— Hardal.

— Bize de getir ondan.

Garson, dolu kavanoz hardalı getirip önlerine koydu. Köylü boş bir tabak alarak hardalı boşalttı. Kaşığı daldırdığı gibi ağzına attı. Fakat gözünden yaşlar boşanması da bir oldu. Bunu gören arkadaşı teselli etti.

— Ağlama be dostum, yetmezse daha da getirtiriz, paramız var çok şükür, ne üzülüyorsun?

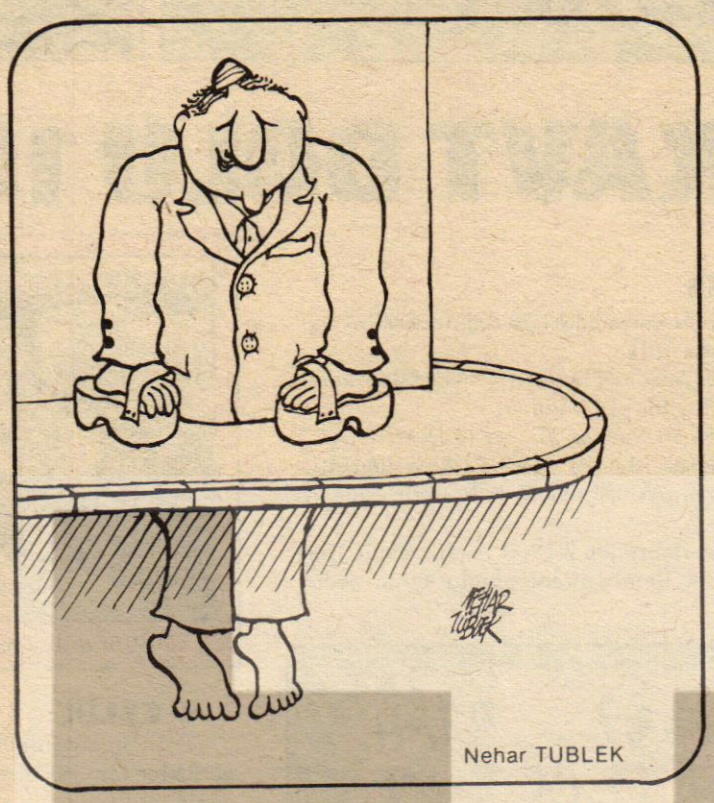

Nehar TUBLEK

AĞLAYAN ANA

Bir ana ağlıyor
Üniversite kapısında;
«Oğlumu almadılar,
Tatili çok diye...»
Bir ana ağlıyor
Üniversite kapısında
«Oğlumu vurmuşlar
Katili yok» diye...

File

Bir kadın, bir mağazaya girerek:

— Saçlar için görünmeyen fileleriniz var mı? diye sordu.

— Tabii, var madam.

— Onları görebilir miyim?

PROFESÖR OLURUM

İki arkadaş karşılaşmışlardı. Hoşbeşten sonra Ali Mehmet'e sorar: «Ne iş yapıyorsun?» Mehmet matematik öğretmeniyim diye böbürlenince, Ali: «Ben hâlâ matematikten geziyorum,» diye boynunu büker.

Arkadaşının çok üzüldüğünü gören Mehmet teselliye çalışır: «Üzülme, ben de matematikten bir sene gezmiştim.»

Bu söz üzerine sevinen Ali: «Öyleyse ben profesör olurum, çünkü beş senedir o dersten geziyorum» demez mi?!.

Şimdi olmaz

— Hıçkırık tutan kekemenin hikâyesini biliyor musunuz?

— Hayır.

— Onu size vaktimin bol olduğu bir zaman anlatırım. Çünkü hiç bitmeyecek kadar uzundur.

İniş pisti

Genç kadın, bir hayli açık saçık olan göğsünün üzerine plâtinden yapılmış küçük bir uçak modeli kolye asmıştı. Dans ederken erkek sürekli olarak göğsüne bakıyor, adımlarını şaşırıyordu. Kadın bir ara sordu:

— Gözlerime değil, sürekli olarak uçağa bakıyorsunuz. Üstelik adımlarınız da karışıyor. Uçağı çok mu beğendiniz yoksa?

— Uçağa değil, iniş pistine bakıyorum!...

ÇORAPSIZ YATTIK!

Vurun demokrasiye sırtından çıksın tozu,
Dini sömürmek oldu sağ partilerin kozu,
Hayatta bırakmazlar erken öten horozu,
Özgürlüğün içine taşı sopayı kattık!

Yirminci yüzyılda da büyücü peşindeyiz,
Eller Ay'a giderken bizler yine yerdeyiz,
Uygarlıklar önünde birer kara perdeyiz,
Devrimleri pazarda üç, beş akçeye sattık!

Ambargo karşısında şaşırdık pusulayı,
Yunan'ı arkalıyor Okyanustaki dayı,
Paçaları sıvadık daha görmeden çayı,
Sam Amcaya boş yere nice çengeller attık!

Koalisyon içinde tüm sorunlar kaynadı,
Tutucular zil taktı, çiftetelli oynadı,
Hısım, akraba milyar yedi yine doymadı,
Onlar servet sağladı bizler çorapsız yattık!

B. E.

Bıyıklı

Arkadaşıyla karşılaşan delikanlı:

— Şahane bir güzelle nişanlandım, dedi.

— Tebrik ederim.

— İşin hoş tarafı, bir de ikiz kardeşi var.

— Nesi hoş bunun? Nişanlının yerine kardeşini kucaklamak tehlikesi de var!

— İnsanın kör olması lâzım... Çünkü kardeşinin kocaman bıyıkları var!

Evdeyok..

ADAM uykusunda sayıklıyordu:

- Leylâ, Leylâ, Leylâ...

Karısı fitil oldu, herifi sarsa sarsa uyandırdı:

- Kim bu Leylâ? Söyle bakalım ahlâksız herif!

Adam kekeledi:

- Karıcığım kızma; Leylâ, bana dün at yarışlarından 10 bin lira kazandıran kısrağın adı!

Uyudular. Amma ertesi akşam adam işten dönünce karısı ince bir tebessümle yanaştı:

- Kocacığım, senin kısrak, bugün üç kere telefon etti!

TANIMIŞ

Görevle Ankara'da bulunduğum sırada rahmetli babam, hem beni görmek hem de iyi tanımadığı devlet merkezini gezmek kararıyla Ankara'ya gelmişti. Görüştük, hasret giderdik ve bir boş günümde de şehri dolaşmaya çıktık.

Bakanlıklardan başlayıp Ulus'a geldik. Resmi yapıları gösteriyordum:

Ulus'tan İstasyon caddesine yöneldik. TBMM o zaman eski binada idi ve de milletvekillerimiz o günlerde Mecliste sık sık gövde gösterileri yapıyorlardı. Biraz yürüdük:

— Burası da Sayıştay, dedim.

Geçtik. Meclisin hizasına gelmiştik ki babam binaya baktı ve benim tanıtmama fırsat vermeden:

— Tanıdım, dedi, burası da kapıştay...

Akordeon

Bir kadın, akordeon haline gelmiş olan otomobiliyle bir servis istasyonuna geldi:

— Otomobilimi düzeltmek için bir şeyler yapabilir misiniz? diye sordu.

Otomobile bir göz atan garaj sahibi:

— Ne yazık ki hayır madam, dedi. Biz burada yalnız yıkarız, ütü yapmayız.

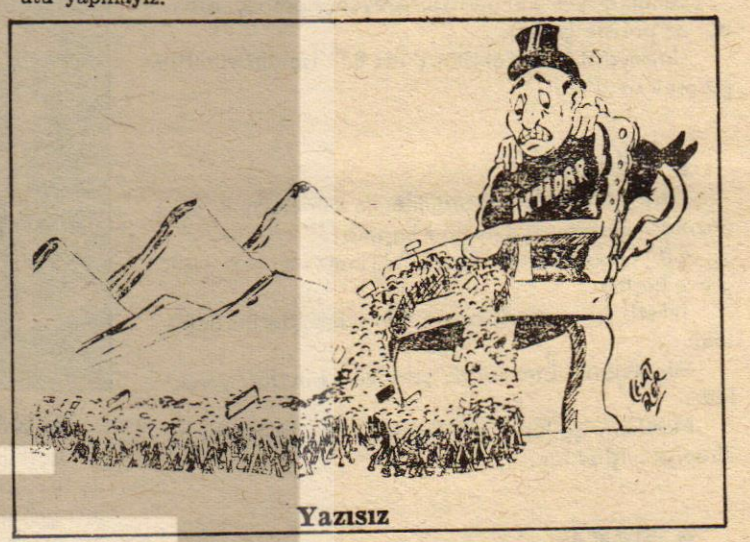

Yazısız

Sakın ha!..

KİMYA sınavına giren delikanlı ter döküyor, fakat bir türlü hocanın sorusunu cevaplayamıyordu. Bir ara:

- Dilimin ucunda hocam, diye mırıldandı. Ama bir türlü çıkaramıyorum işte!

Hoca dayanamadı:

- Aman evlâdım sakın yutayım deme, öbür dünyayı boylarsın! Dilinin ucundaki, arseniktir çünkü.

Burası değil!..

ALMAN Gizli İstihbarat Teşkilâtı'nın ajanı Berlin'de, eline verilen adreste oturan bir başka ajana mesaj götürmek zorundadır. Adresi bulur, ama kat numarası olmadığı için, önce en alttaki zili çalar. Kapıyı açan adama:

- Güneş doğudan doğar,der.

Adam gayet sakin cevaplar:

- Casus, altınca katta oturuyor!

— Belediye memurları aylıklarını alamadı. —

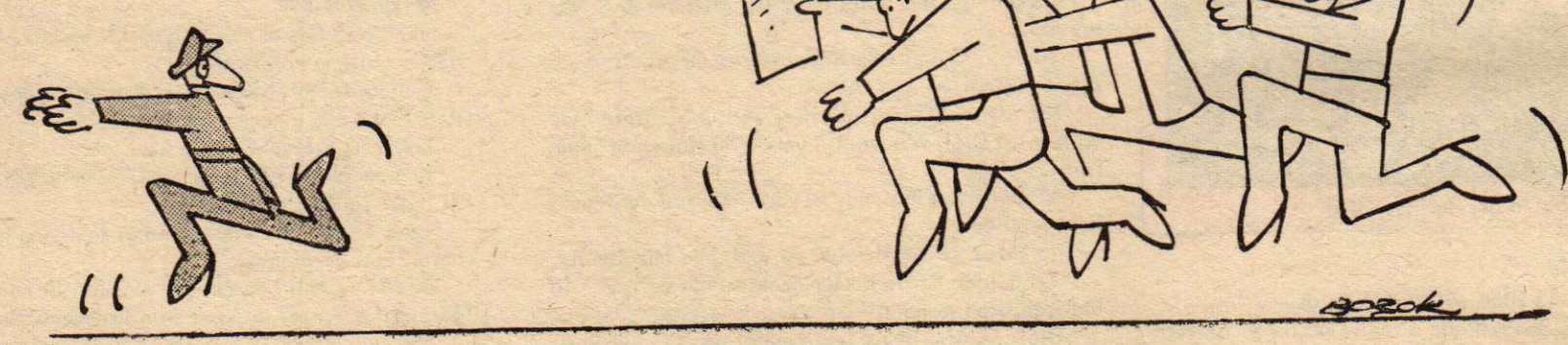

— Belediyee!..

bir öyküMüz var

Metin İLKİN

nöbet

Grev'in o bayramsı günleri gerilerde kaldı. Nerde o kabına sığmazlık şimdi. Boyunlar bükük bükük, benizler solmuş, gülen gözler donuk bakışlı artık. Tek değişmeyen, bu yıl uzunu günlerin grev gözcülüğü. Gecelerde fabrika kapısını ve sabahı beklemek.

Fabrikanan yüzü boyunca yolun karşı yakası, öte yanından devlet yoluyla sınırlanan küçük bir koruluktu. Çadırı ağaçların altına kurmuşlardı. Geceleri çift kişi nöbet alırlar, biri beklerken biri çadırda uyurdu. Uykusu olmayan da girerdi çadıra, kararlaştırılan saati orda tek başına ederdi. Dışarda dolaşan arkadaşlarının ayak sesleri o arkadaşla yan yana yüz yüze olmaktan daha yakınlı bir bağdı. Birbirleriyle söyleşmeye dalmaktan çekiniyorlardı; çünkü yalnız dertleri vardı konuşacak. Ve her biri yanındaki arkadaşının da dert yükünü bildiğinden kendininkini içine bastırıyor, dile getirmeye utanıyordu.

Nice grev vartası atlatmış Sadık'ın yanına katılan nöbet arkadaşı yeni yetme bir gençti. Deli yele dik duramaz bir fidan gibiydi dar usun. Çırpı bacakları üzerinde ayakkapları mı vururdu, yoksa tabanında çivi mi vardı da zorlanıyordu, hep esnek yürüyüşlüydü. Yere sert basmadığından ayak sesleri belirgin değildi. Sadık, çekilince onun ne yöne gittiğini, nereyi arşınladığını izleyemezdi ayak seslerinden. O zaman onu bir genişlikte aranır, gözlerinin önüne getirmeye çalışırdı. Küçük yüzü, patik burnu, bir şeye şaşmış gibi hep açık duran ağzı, kırpış kısık gözleri, küskün kapanık alnı tek tek belirir bütünleşirdi. Tam, sanki askere gitmiş bir oğluydu, da özlemini gidermeye yüzünü canlandırıyordu öyle. Gerçekten oğlu olsaydı o, durduk yerde ne sözler bulur neler konuşmazdı karşılıklı. Ama işte, baba oğul değildiler. Delikanlının kendi yükü kendi omuzlarındaydı, tek ti. Bu durumda dili düğümlüydü Sadık'ın. Ne kendinden bir şey söylüyor, ne ondan derdine değinik bir şey soruyordu. Elinden gelir bir yararı dokunamazken derdini, deşmek ne gereksindi. Tek, onu kollamaya bakardı nöbet geceleri.

"Uykun varsa gir uyu," "Ama gerçekten uyuyacaksan."

"Uykum yok," derdi hep delikanlı,

"Öyleyse dışarısı senin."

Çünkü dışarda nöbet süresi süreğen bir dertlenme olmazdı insana. Gökyüzünün büyüklüğü, dilsiz ama düşündüren ağaçlar, fabrikanın kapalı kapısı, susmuş bir tarih gibi fabrika, ilerde o geniş devlet yolu, fabrika sağındaki köfteci kulübesi hep geçmek bilmez vaktin ağırlığında insanı kendini düşünmeye bırakmaz gerçeklikti öyle. Gördüğün her şeyle birlekte vardın, paylaşır, paylaşılırdın.

Devlet yolu bir kara asfalttı. Çift gidişliydi; orta yerinden hemen hemen yolun tek kanat genişliğine yakın, bir ayırmalığı vardı, çimli. Yol sıra uzayıp gidiyordu. Devlet yolu, bu genişliği, büyüklüğü, sağlamlığıyla üstünlük, ezicilik, güçlülük anıtı gibiydi. Baktıkça, üzerinde düşünmesen bile, devletin ağırlığı işlerdi insana.

Delikanlı öyle durmuş bakıyordu. Bu gece yarısında, gelip geçen taşıt farlarının çiğ ışığından gözleri kamaştı hep. Ne de güzel aydınlanıyordu ortalık. Ama pek kısa sürüyordu. Hep bir taşıt bekledi geçsin diye ışığını saça saça.

Işıktan köreldiğinden karanlığı unutuktu. Karanlığın içinden, sanki hiç motorunu çalıştırmadan sinsi ve gizli bir güçle ilerlemiş gibi, ta yanı başına sokulan otomobili sezince irkilmesi bu yüzdendi. Afalladı, bir adım geri çekildi. Ama öylesine, hiç bir şey düşünmeden. Düşünemeyecek çağda çocuktu şimdi. Kelebeğin kanadı gibi el değmelere gelmez, saftı. Otomobilden, direksiyondaki adam, yol mu yoksa başka bir şey mi sormaya yanına çağırınca gitti hemen. Ne o sesin kısıklığından, ne hileciliğinden kuşkulandı, ne de sorulan şeyin cevabına hazırlandı; çağrıldı diye gitti saf saf. Fidan eğilir gibi eğildi adama.

"Buyur," dedi, "Kente kaç kilometre mi var? Kente varmaya..."

Yazık, tam doğru, kilometreyi kılı kılına doğru söyleyebilmek için düşünürken, ne sağ arka kapının açıldığını, ne de süzülen iki kişinin beriye dolandığını sezebildi. Ense köküne inen levye miydi, yoksa levye gibi demirden yapılmış bir el miydi, acısını bile duymadan, yığıldı oracığa. Demirden pençelerin bir külçe vucudunu dertop edip bagaja tıktığından da haberi olmadı. Sonra... yanına tıkıştırılan bir başkasının da sığabilmesi için itilip kakıldığını, kolunun bacağının büküldüğünü, bu sırada başının krikoya çarptığını hiç ama hiç anlamadı.

Yolculuk önce zararsızdı. Asfaltta kayar gibi giden 71 model otomobilin bağajında rahattı. Ama kötü bir yola girilince sarsıntılar, zıplamalar başladı. Kriko gene çarptı başına, istepneye beli geldi, karnına yanındakinin dizi batıyordu. Acılardan korunmaya uyandı, kendine geldikçe korktu. "Neredeyim ben? Nerdeyim ben?" dedi yüreği ağzına gele gele. Kulağının dibinde bir fısıldama: "Kokma, kendine gel!"

"Sen misin, Sadık ağabey? Sen misin?" dedi.

"Benim helecanlanma!" dedi, Sadık.

"Ne oldu bize, Sadık ağabey?"

"Bastırıldık!" dedi Sadık. "Boş bulunduk, bastırdılar bizi."

"Neredeyiz şimdi?"

"Ellerine düştük," dedi Sadık. "Helecanlanma, sık dişini. Bakalım sonu neye varacak?"

Otomobil varmak istediği yere varmıştı anlaşılan, durdu. Durması da acı kattı acılarına. Firen yapılınca bagajın dibine kaykıldılar, başları bir yerlere çarptı gene. Yara bere aldılar oralarından buralarından. Bagaj kapağı açılınca işte iler tutar yerleri yoktu. Demirden pençelerin de acıması yoktu üstelik. Yaka paça dışarı alındılar, birer çuval gibi.

Kır bayır bir yerdi bura, yakında yamaçta ne bir ışık vardı, ne bir başka belirti. İnsanların önünde, insanlardan, insansı şeylerden uzaktılar, yapa yalnızdılar. Gökte yıldızlar kendilerine yetmez gibi ölgündü, söndü sönecek. Ay solgundu. İtilip devrildikleri toprak, dikenli bitki örtüsünün altında can vermiş gibiydi. Onlarda can verseler bunca sürmezdi bu ezinç. Tekmeleniyorlardı.

Bir fırsatında Sadık, "sık dişini," diye fısıldadı delikanlıya.

Biri, "konuşuyorlar," dedi.

Bir başkası, "vay grev fareleri!" dedi. "Konuşuyorlar ha!"

Tekmeler demirleşti.

"Vurun hergelelere!"

"Grev ha!"

"Al sana grev!"

Delikanlı canı ciğeri sökülüp alınmış gibi bir bağırtı bağırdı ki duyanı ürpertirdi, duyana utanç verirdi insanlık adına. Kendi acılarını unuttu Sadık, ciğerinin elverdiğince bağırdı o da: "Sık dişini, sık dişini, yanındayım."

"Vay it oğlu it!" dedi biri.

Bir başkası, "farları yakın," dedi. "Işığa alın bunu."

Farların çiğ ışığına doğru tekmelendi, iteklendi Sadık. "Kalk ulan grev faresi," dediler. "kalk yürü bu yana".

Kendini toparlayamıyordu kalkmaya. Emekledi. Süründü yerlerde, doğrulayım derken sendeledi, ama ışığın gözüne attı kendini. Başına çokaştılar.

"Demek akıllanmadın daha?"

Bu düpe düz soruydu. Gel gelelim, ne cevap verebilirdi Sadık, hem ne cevap vermeye canı vardı.

Biri, "bu kötek kulağına küpe olsun" dedi." Arkadaşlarına da anlat haa! Grev boku karıştıranların başına neler geldiğini öğrensinler!"

Sadık, bu sözlerden bu işin kötekle biteceğini öğrendi. Ama yediği kötek ölüm birken kaç bir kere öldürdü onu. Yara almadık yeri kalmadı.

Son duyduğu, "Bu daha başlangıç, sıra ötekilere de gelecek." oldu. Artık kulaklarına yın yın işleyen bir basınç oturmuştu. Başka bir şey duyamıyordu. Otomobil gözünün önünde ters geri edip uzaklaşırken motorunun sesini bile duymadı. Ama gittiği yöne dikkatli dikkatli bakıtı. Delikanlının yanına sokulup orasını burasını elediğini sezmese, daha da öyle bakıp duracaktı.

Delikanlı, "Sadık ağabey! Beni işitiyor musun, Sadık ağabey?" diyordu.

Neden sonra, "kendini nasıl duyuyorsun?" dedi delikanlıya.

Delikanlı "seni çok dövdüler," dedi. "Sadık ağabey, kimdi bunlar?"

"Parayla tutulmuş adamlar," dedi Sadık.

Delikanlı, bunca acısı sızısına baskın bir korku duyuyordu. Gerçekte şimdi bu karanlıkta, bu ıssızlıkta upuzun yerdeyken, ruhunu aklını ağarmaz karanlıklardan, ses vermez ıssızlıklardan kurtaramıyordu. Bir batağın dibindeydi ve üzeri tonlar çeken bir ağırlıkla örtülmüştü sanki. Sol eli, belki de, yalnız olmadığını bildiği halde, yalnız olmadığına bir kanıt arandığından, Sadık'ın omuzundaydı; sıkı sıkıya tutuyordu. Sadık'a konuşmak istiyordu hep. İsterse hiç gerekmez şeyler üzerine olsun, durmadan konuşmak istiyordu. Gel gör ki Sadık'ın sözü hep kısa ve kesin, kendisininki tutarlıktan yoksundu. Gene de boş boş şeyleri söz etmekten geri duramadı, saçmaladı ara sıra.

Sadık, "Kendini yorma," dedi. "Toparlanmaya bakalım. Burda sabahlayacak değiliz."

Gene de sabaha yakın toparlanabildiler. Otomobilin gittiği yöne grup yürürlerken gök ağarmaya yüzelmişti: Işıkımsı bir nokta vardı ufukta. Asfalta çıktıklarında bayağı aydınlıktı.

Birbirlerinin yaralarını gözden geçirdiler. Kanlarını sildiler.

Canı cıcığı çıkmış iki adamdılar. Ama Sadık bir uzun konuştuktan sonra, güçlerine güvenli, dayanışmalı, omuz omuza vermiş iki adamdılar bir yolu yürüyen.

Sadık, bugün yapılması kararlaştırılmış olan yürüyüşten başladı. İşçi karıları, anaları, çocukları yürüyecekti. Minik yavruların ellerindeki pankartlarda," Babalarımızın hakkını yedirmeyiz," " Okumak istiyoruz," " İnsanca yaşamak istiyoruz," yazılı olacaktı. Gelinlerin, bacıların, anaların, ninelerin ellerindeki pankartlarda," Pasta değil ekmek istiyoruz," " Erkeklerimiz köle değil emekçidir," " Emeğin hakkı emekçiye " yazılı olacaktı. Ne güzeldi, haa? İçlerinde birikik acılar pankartlarda dile gelecekti. Emekçi sahipsizdi, ama birleşmesi, birlikte konuşması korkutucu bir güçtü. Bu yürüyüş, bu gür ses, umarsamazlık numarası yapan patronlara, taraf tutan arabuluculara, patronların uzlaşıp arkalandığı yetkililere bir gözdağı olacaktı.

Delikanlı dinledikçe, "Anlıyorum, anlıyorum," diyordu hep.

Sadık, aralarında patronun hesabına sinsi sinsi bozgunculuk yapan sarılar olduğundan söz etti. Bunlar grevin çözülmesi için grevcilerin moralini bozmaya uğraşırlardı. Eğer dövüldüklerini onlardan gizleyemezlerse, bu haberi bütün grevcilere dağıtırlar, yüreklere korku düşürmeye bakarlardı. Korkunun ardı kararsızlıktı. Oysa inanç ve kararlılıktı grevi başarıya ulaştıracak olan.

Delikanlı, "Anlıyorum." dedi.

Yanı başında yürürken hep Sadık'a bakıyordu yandan yandan. Kırpış kısık gözleri, şimdi dayaktan da şiş, şiş, ama Sadık'ın yüzünün konuşurkenki başkalaşmasını, hiç kaçırmadan izlemişti. Yılı aşkın bir zamandır aynı tezgâhta karşı karşıya çalıştığı birini şimdi yeni tanıyor, tanıdıkça daha tanımak istiyor gibiydi.

Çadıra az kalmıştı. Delikanlı, "Bir şey sorabilir miyim?" dedi.

"Sor," dedi Sadık.

Delikanlı az ürkek, ya da sorusu yersiz yakışıksız kaçar mı gibilerden sakıngandı.

Sadık, "Sor, sor," dedi.

Delikanlı, "Korkmadınız mı orda?" dedi.

"Korkmaz olur muyum, korktum elbet."

"Ben de korktum," dedi delikanlı. "Çok korktum hem," Önüne bakmıyordu artık. Kamburunu doğrultmuştu, omuzları dik dikti.

Sadık, "Ama korktuğumuzu onlara belli etmedik," dedi. "Bizi yalvar yakar görmekten keyiflenirlerdi, kendilerine güvenleri artardı."

Delikanlı, gururla göğsünü kabarttı.

Sadık, onu evine yolladı. Tek başına kaldı fabrikanın önünde.

Nöbeti devretmeden önce üstüne başına çeki düzen vermiş, çadırdaki testiden mendilini ıslayıp yaralarına bastırmış, elini yüzünü silmiş, saçlarını taramıştı. Gelenlere dinç, diri görünmeye çalıştı. "Bizim delikanlı az önce gitti," dedi. "Ben de gidip bir iki saat kestireyim."

Nöbet alan grev gözcüleri uyku mahmuruydu daha. "Güle güle" dediler yalnız.

1975'te GENEL-İŞ

21 OCAK

YİĞİT SAVAŞÇI NİYAZİ YÜCESU'YU KAYBETTİK

● 1975 yılı ilk ayı Genel-iş için kara ve yas ayı oldu. Adana Şube Başkanımız Niyazi YÜCESU (KOÇERO) 21 Ocak günü görevli bulunduğu Ankara'da kaldığı otele dönerken bir trafik kazası sonucu aramızdan ayrıldı. Yiğit ve devrimci çizgisinden ödün vermeden kavga veren Niyazi YÜCESU'nun ölümü Genel-İş' bünyesinde büyük bir acı yaratmıştır. Yiğitçe yılmadan yıllardır işçi sınıfının kavgasını veren Niyazi YÜCESU'yu Genel-İş her zaman saygıyla anacaktır.

15 ŞUBAT

İSTANBUL İETT İŞYERLERİNDE GREV

● İstanbul İETT İdaresinin 7 işyerinde çalışan üyelerimizin hakkını almak için sendikamız greve gitti. İşçi düşmanı sarı sendikacılar grevin yasalara aykırı olduğunu iddia etmişler bunun en güzel cevabını İstanbul 4. İş Mahkemesinden almışlar ve mahkemece yasal bir grev olduğunu onaylamıştır. Utanmazlığı kendilerine meslek edinen bu sarı sendikacılar bu kez de sıkıyönetim komutanlığına, I. Ordu Komutanlığına ve İstanbul Valiliğine jurnalliyerek grevimizin kunun - suz olduğunu ileri sürerek çeşitli iftiralarda bulun - muştur.

İETT grevinden bir görünüm

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığının 12 sayılı ve tek taraflı bir kararı ile grevimizin durdurulması sağlanmıştır. Sendikamız yöneticileri sarı sendikacılarının oyununu kamu oyuna duyurarak sıkıyönetimin bu, tek taraflı ve kasıtlı kararını eleştirmişlerdir.

12 MART

MERKEZ YÖNETİM KURULU TOPLANDI

● 12 Mart günü Ankara'da toplanan ve çalışmalarını sürdüren Merkez Yönetim Kurulumuz ülke ve, işçi sorunlarını görüşmüştür. Türk-İş'in partiler üstü politikası yerilmiş Türk-İş'in düzenlediği "İşçi Kurultay'ına katılmayış nedenlerimiz açıklanmıştır. Hükümet bunalımının görüşüldüğü toplantıda 1700 Belediyemizin içine düştüğü durum açıklanarak, ivedi olarak sonunun çözümü istenmiştir.

22 - 23 - 24 NİSAN

6. GENEL KURUL YAPILDI

● 6 Genel Kurulumuz 22 Nisan Salı günü Türk Standradlar Enstitüsü salonlarında başlamıştır. Çok sayıda yabancı ve yerli konuğun izlediği Genel Kurulumuz da çeşitli ülke ve dünya sorunları ele alınmıştır. 6 Genel Kurulun açısını yapan Genel Başkan Baştürk "örgütlenmemiş emekçilerin sorunlarına çözüm aramak görevi örgütlenmiş işçi sınıfına düşer"demiştir.

Genel Kurulun sonunda yapılan seçimlerde yeniden Genel Başkanlığa Abdullah Baştürk, Genel Başkan yardımcılıklarına Ertan Andaş ve Mustafa Sığan,

kutsal kararın alındığı Genel Kurul

Genel Sekreterliğe Hasan Okyar, ve Mali Sekreterliğe İsmail Özbiçer getirilmişlerdir. Bu başarılı yöne ticilerin seçildiği Genel Kurul'da Merkez Yönetim, Kurulu üyeliği sayısı 20'den 30'a çıkarılmıştır.

26 HAZİRAN

MERKEZ YÖNETİM KURULU "TÜRK-İŞ'TEN AYRILMA" KARARI ALDI

● 26 Haziran 1975 günü İstanbul'da toplanan, Merkez Yönetim Kurulumuz Türk İşçi Sınıfı tarihinde geçecek kararı alıyor; Genel-İş, Türk-İş'ten ayrılacaktır. Bu kurulda konuşan Genel Başkan Baştürk Türk-İş'in tutumunu eleştirerek, "Türk-İş, işçi sınıfının ekonomik, sosyal ve siyasal haklarına ihaneti, ders kitaplarına geçecek kadar parlak örneklerini vermiştir"demiştir. Ayrıca Türk-İş'ten ayrılma kararı gerçekleriyle kamu oyuna duyurulmuştur. Bu merkez yönetim kurulunda olağanüstü genel kurulu 3 Ağustos'ta yapılması da kararlaştırılmıştır.

9 - 16 TEMMUZ

ÖRGÜTÜMÜZ TÜRK-İŞ'TEN AYRILMA KARARINA "EVET" DEDİ

● Merkez Yönetim Kurulu'nun aldığı karar tüm yurt ölçüsünde, taban tarafından onaylandı. Türk-İş'ten ayrılma kararı yapılan yerel toplantılarla üyelere anlatılmış ve örgüt evet demiştir. 5 yerde yapılan bölge toplantılarının ilki 9 Temmuz günü İzmir'de, daha sonra ise sırayla 11 Temmuz Bursa, 13 Temmuz Gaziantep, 14 Temmuz Diyarbakır ve 16 Temmuz Sivas'ta yapılmıştır. Genel Başkan Baştürk tüm bu toplantılara katılarak ayrılma gerekçelerini açıklamış - .tır.

28 TEMMUZ

ANKARA'DA 6500 ÜYEMİZ DİRENİŞE GEÇTİ

● MC İktidarının CHP' li belediyelere karşı aldığı ters tavır sonucu daha önce yapılan hazine yardımı kaldırılması bu belediyeleri güç duruma düşürmüştür. Bu durum karşısında kalan belediyeler ücretleri ödeyemez duruma gelmiştir. Ankara Belediyesi de 6500 üyemizin ücretlerini ödeyememiş ve sendikamız eyleme geçmiştir. Eylem 3,5 saat sürmüştür. MC yönetimin tutumu protesto edilirken Maliye Bakanlığı gerekli parayı Ankara Belediyesi'ne vermiş ve ücretler ödenmiştir. Bu direnişten sonra Genel-İş Genel Başkanvekili Ertan Andaş şunları söylemiştir :

" Bu bir uyarıdır. Maliye, Belediyeye yardım etmez, bu alacaklarımızı alamazsak ve durum böyle devam ederse, bu kez Maliye'ye çoluk çocuklarımızla, yürüyeceğiz. Hatta gerekirse, Başbakanlık ve parlamento önünde toplanacağız... Ders almayanlara karşı, daha etkin ve yaygınları uygulanacaktır.

Politik hesaplarla, çalışan insanlardan"öç almaya kimsenin hakkı yoktur."

3 AĞUSTOS

OLAĞANÜSTÜ GENEL KURUL TOPLANDI "TÜRK-İŞ'E HAYIR"

● 3 Ağustos Pazar günü Ankara Stad sinemasında yapılan olağanüstü Genel Kurul'da 226 delegenin 223 Türk-iş'e hayır demiştir. 60 şube başkanın ortak önergesiyle ayrılma istemi divana sunulmuş ve 223 delege işçiye ihanet içerisinde olan Türk-İş'te kalmanın yararlı olmadığını oylarıyla belirtmişlerdir.

Türk-İş'ten ayrılma kararı salonda bulunanlarca, çılgınca alkışlanmış ve delegeler kutlanmıştır.

Genel Başkan Baştürk açış konuşmasında "Genel-İş, işçi sınıfına ihanet barajı haline gelen Türk-İş' in bentlerini patlatmanın adımını atmıştır "demiştir.

Ve alınan kutsal kararla Türk-İş yöneticileriyle, birlikte kamuoyunun ve tarihin yargısına terkedilmiş oldu.

inançla hakları için yürüyen Isparta'lı işçiler

30 KASIM

ISPARTA'DA İŞÇİ SINIFININ VAR OLDUĞUNU ISPATLADIK

● 89 işçinin işine kendi partilerine ve kendi kurdukları sarı sendika'ya girmediği nedeniyle son veren Isparta Belediye Başkanını protesto amacıyla bir yürüyüş düzenledik. Demirel'ler dükalığında ilk işçi eylemini Genel-İş yapmıştır. Genel-İş üyelerinin eş ve çocuklarının katıldığı protesto'yu İsparta Halkı da desteklemiştir.

5 ARALIK

ANKARA BELEDİYESİNDE EYLEM

● MC'nin uyguladığı halk düşmanlığı politikası sonucunda Ankara Belediyesi çalışanların ücretini ödeyememiştir. Bu durumu protesto etmek amacıyla 100 işyeri temsilcimiz başlarında Genel Başkanvekili Ertan Andaş'la birlikte Belediye Başkanından sorunun çözümlenmesini istemişlerdir. Direniş 1 gün sürmüş, Belediye yetkilileri TEK'in hissesi olan 40 milyon TL'ye el koyarak ücertleri ödemişlerdir.

10 - 11 ARALIK

İSTANBUL'DA ÜCRET ÖDENMEDİ İKİ GÜNLÜK DİRENİŞ BAŞARI İLE SONUÇLANDI

● MC iktidarının akıl almaz tutumu sonucu İstanbul Belediyesi de ücretleri veremedi. Sendikamız MC iktidarını uyarmak ve protesto etmek amacıyla 10 Aralık sabahı eyleme başladı. İşçiler sabahtan itibaren işlerini bıraktılar. Belediye salonunu işgal ederek buralara yerleştiler. İki günlük direniş sırasında bayram öncesi İstanbul'da hiçbir Belediye hizmeti yapılmadı. Sokaklar pislik ve çöplük haline dönüştü. Bu

12 Aralık günü MC biz emekçiler ve İstanbul halkı karşısında yenilgiye uğrayarak gereken parayı İstanbul Belediyesine verdi ve ücretler ödendi. Başarıyla biten bu eylem sonucunda bir protokol imzalanarak hiçbir işçiye cezai işlem yapılmayacağı saptandı.